

Reimpulsem Barcelona

Ernest Maragall

Línies estratègiques

Maragall 2019

ESQUERRA
REPUBLICANA
Barcelona

NOVA
UN NOU FUTUR
EN COMÚ

Ernest
Maragall
+Bcn

Índex

Presentació de l'Ernest Maragall	3
Introducció	6
Les Paraules Clau del projecte	11
Línies estratègiques per Barcelona	12
I. Barcelona, capital de la democràcia, drets i llibertats	12
II. Socialitzar l'èxit	36
III. Energia per transformar Barcelona	42
IV. Bon Govern	56

Presentació

Barcelona. Ni més, ni menys. En les properes pàgines trobareu un seguit d'iniciatives i propostes que l'equip d'Esquerra Republicana, la plataforma **Ernest Maragall Alcalde + Bcn i Nova-Nou Futur** ha anat discutint els últims mesos. Ho ha fet comptant amb nombrosos experts i especialistes que s'han avingut a ajudar-nos a imaginar el futur a curt, mig i llarg termini de la nostra ciutat.

Però més enllà de les propostes que hem sotmès a una profunda revisió des del punt de vista ideològic i també pressupostari per determinar allò que és possible i allò que no ho és, ens agradaria que tothom tingués clar que aquest document no és només un document de caràcter purament electoral on les altres forces polítiques voldran afegir en termes de subhasta els seus "jo més" inherents a qualsevol campanya.

Mirada a mitjà i llarg termini sense oblidar les urgències

Barcelona necessita ser governada. En els darrers anys fonamentalment des del govern de la ciutat s'ha deixat que les realitats que s'anaven construint a nivell global anessin impregnant, i sovint malbaratant, el prestigi de la ciutat. La manca d'idea estratègica de cap a on havia d'anar la ciutat a mitjà i llarg termini ha fet que bona part de les polítiques s'hagin dut a terme tard i malament. Amb l'arribada de la crisi i els estralls que ha causat, les polítiques adoptades han estat sempre d'urgència per pal·liar el càstig que la ciutadania patia. Hem tingut un govern de vol gallinaci condicionat per aquestes circumstàncies, però també pel fet que aquells qui han dirigit els destins tenien el destí en la propera parada i no en el final de la línia.

Barcelona es mereix molt més. És cert, i no ho oblidem, que la ciutat demana d'actuacions d'urgència en alguns àmbits; una part important de la ciutadania continua patint els efectes de la crisi, la desigualtat s'estén i abasta una classe mitjana cada cop menys freqüent, el preu de l'habitatge es dispara, el comerç que dona vida als nostres barris se sent amenaçat pels gegants de la distribució per internet. Per tot això, en les mesures que proposem hi trobareu plans de xoc que formaran part de les nostres prioritats en el primer any de mandat.

Però el llegir no ens ha de fer perdre l'escriure. Creiem que és hora de repensar el projecte de la ciutat, de dotar-la d'una narrativa de més llarga durada, de construir-la a partir del que ja tenim, del que està per fer i de les possibilitats que se'ns ofereixen. Possibilitats que, com no pot ser d'altra manera, estan pensades partint de què pot fer Barcelona per al benestar del món i no només mirant-nos el melic.

Estem en condicions d'assumir la transformació de Barcelona, d'imaginar-la, de projectar-la i de fer-la possible. I ho podem fer perquè l'equip que conforma el projecte ha sortit al carrer i s'ha entusiasmat. Perquè no vol una Barcelona entotsolada i submisa sinó una ciutat líder que faci possibles totes les oportunitats que estan obertes davant nostre i que els últims 15 anys no hem sabut aprofitar.

Ens preocupa que la crisi econòmica hagi derivat en pèrdua de drets i llibertats perquè governs porucs, davant de l'ofensiva ciutadana per canviar-ho tot, s'han refugiat en els termes legals per denegar-nos, prohibir-nos o censurar-nos.

Ens preocupa que la desigualtat sigui un dels assumptes que més incertesa genera entre la ciutadania i que aquesta incertesa derivi en pobresa, com ho demostren les xifres que plasmem en aquest document.

Tot això es reflecteix en actuacions que proposem dur a terme en els propers vuit anys.

Hem d'atacar sense miraments la vulnerabilitat de diferents col·lectius. Hem de solucionar els problemes de convivència en l'espai públic que es generen fruit del desconeixement o la sensació d'injustícia que hom experimenta en els moments confusos.

Hem de combatre amb un pla global la injustícia de l'habitatge. I en aquest cas no estem parlant únicament i exclusivament de la construcció d'habitatges. Estem parlant de la injustícia que significa per més de dues-centes mil llars haver de destinar més del 40% dels seus ingressos a pagar-les. Per lluitar contra aquesta injustícia econòmica ens calen més armes legals i més recursos.

Hem de socialitzar l'èxit del turisme. No es tracta de criminalitzar el turista, com altres proposen. Però tampoc es tracta de ser permissiu amb alguns costums que castiguen la ciutadania. Allà on els governs municipals han estat incapaços de posar ordre per l'allau de l'èxit,

Hem d'actualitzar aquesta ciutat. I ho hem de fer amb una mirada als compromisos dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) aprovats per Nacions Unides. L'energia serà un dels factors clau en els propers anys. La nostra política en aquest àmbit passa per fer de Barcelona l'autèntic laboratori on desenvolupar una nova mirada energètica: la de la reducció de les emissions, la de l'estalvi i la de la ciutat que a partir d'aquestes polítiques crea font de noves oportunitats ambientals, industrials, laborals i, sobretot, culturals que poden catapultar les bones pràctiques arreu del món.

La Barcelona que volem

Volem, doncs, la transformació de la ciutat a curt i mitjà termini amb el lideratge i l'estratègia d'un equip ampli i preparat, preocupat per la pèrdua de drets i llibertats i per la desigualtat, amb una mirada a curt, mitjà i llarg termini per poder consolidar una ciutat culta i democràtica.

Actuarem amb polítiques àmplies per combatre la vulnerabilitat i establir els criteris de convivència en la societat del segle XXI, farem que habitatge, turisme i energia siguin els grans temes sobre els quals pivoti l'acció de govern.

I ho farem usant la cultura, l'educació, l'urbanisme, la justícia i la POLÍTICA, en majúscules, que són les nostres armes més preuades.

Però tot això no serà possible si no reinstal·lem en el 'sistema Barcelona' la complicitat i l'aliança com a eixos principals sobre els quals bastir els èxits.

Volem una Barcelona amb tothom i en la qual ningú es quedi enrere.

I en les pàgines següents en trobareu l'exemple.

Introducció

Barcelona és la nostra llar, el lloc on hem arrelat, on intentem guanyar-nos la vida i on ens sentim part de la societat. És el nostre lloc i ens dona una identitat amb què ens obrim al país i al món; som barcelonins i barcelonines. I com a barcelonins i barcelonines sabem quina ciutat volem, necessitem i hem de garantir. Una ciutat equitativa amb totes les persones que hi viuen.

Equitat

Això que sembla tan bàsic, ni està garantit ni està present en el plantejament de tots aquells àmbits en què l'Ajuntament interactua amb la ciutadania i la serveix i protegeix (l'escola, els serveis de salut, l'habitatge, l'entorn i el barri, la mobilitat, els cossos de seguretat i emergències, etc.). Una ciutat equitativa amb tota la seva gent és la que treballa activament per assolir la igualtat social, entesa com a equiparació de condicions i d'oportunitats entre totes les persones, sense distinció de gènere, edat, origen, creences o estatus. I que alhora que és una ciutat que és conscient i valora la riquesa que suposa la seva diversitat i pluralitat. Així, aquest equilibri entre el reconeixement de la diversitat i el deure de garantir l'equitat i la protecció dels drets fonamentals per a totes les persones per igual, en què rau el feminisme, ha d'impregnar l'orientació de totes les nostres polítiques i propostes d'actuació. Perquè volem una Barcelona garant i generadora de drets.

Drets

Barcelona ha de garantir que els drets més bàsics de la infància, l'adolescència i la joventut estiguin atesos amb una educació inclusiva i amb un mapa de recursos, serveis i programes que ajudin al coneixement dels seus drets i deures, que potenciïn les seves capacitats i n'estimulin l'autonomia. Ha d'acompanyar-los en el seu creixement, potenciar la seva participació i les seves aportacions, i garantir-los les oportunitats per tal que el talent que representen no n'acabi sent expulsat. Barcelona també ha de permetre que la gent gran pugui viure els darrers anys de la seva vida amb la màxima autonomia personal, estima i dignitat possible. Més enllà dels cicles de la vida, les discapacitats o la diversitat funcional s'han d'entendre també com un valor, i per això, respectant la dignitat i la llibertat de tothom, cal desenvolupar béns, serveis i productes universals i accessibles que garanteixin l'exercici dels drets individuals en condicions d'igualtat, seguretat i confort.

Igualtat

Barcelona, que ha estat des de sempre una ciutat capdavantera pel que fa a la defensa de la igualtat i els drets civils, ha de posar les dones en un primer pla, recollint la mirada feminista de forma transversal i com a eix central de transformació social. En un moment d'ascens de l'extrema dreta i del seu discurs masclista i homòfob, Barcelona ha de continuar essent la punta de llança contra les desigualtats i les discriminacions que generen aquests discursos d'odi, i incorporar les perspectives

de gènere i diversitat sexual –i, per tant, també del col·lectiu LGTBI– de forma que impregnin el conjunt de les actuacions de l'Ajuntament, ja que la seva posada en marxa suposa un benefici per al conjunt de la societat. El reconeixement de la diversitat ha de dur associada la protecció de les diferències i la promoció de la igualtat real de drets, de deures i d'oportunitats, amb la fita d'assolir de la plena ciutadania efectiva de totes les persones que hi resideixen. Hem d'aprofundir en la construcció d'una cultura pública comuna d'arrel republicana mitjançant el foment de polítiques d'interacció comunitària entre els diferents grups socials, apostant també de forma transversal en totes les actuacions públiques per a la interculturalitat com a eina de foment de la cohesió social i de construcció del sentit de pertinença compartit. Una ciutat respectuosa amb tothom, orgullosa del seu patrimoni i curosa amb el medi ambient i el benestar animal. Una ciutat de tots i totes, participada i feta per tothom i per a tothom.

La gent reclama, mes enllà de ser consultada i escoltada, tenir capacitat d'incidència real en la presa de decisions. La participació és un dret civil bàsic de la ciutadania, i per tant, s'han d'establir les condicions per al ple exercici dels valors essencials de la democràcia. Barcelona la fem les persones i hi volem poder viure i conviure; poder-hi viure amb benestar i llibertat, i poder-hi conviure amb igualtat i seguretat.

L'estat del benestar és la fita que dona accés al conjunt de la ciutadania als serveis bàsics, de salut, assistència social, educació i cultura que en garanteixen la justícia social. La societat diversa, plural i heterogènia de la nostra ciutat s'ha de caracteritzar per la igualtat d'oportunitats i incidir en les bosses de pobresa que la crisi econòmica ha deixat, assegurant l'accés de les persones en situacions més vulnerables als serveis socials bàsics, escurçant les diferències entre barris, i portant a terme polítiques valentes per garantir els drets més elementals, com l'habitatge, l'accés als subministraments bàsics, la salut, l'educació o el dret al propi temps.

El dret a la salut comprèn tant la sanitat i la cura de malalties com al dret a disposar de condicions de benestar físic, mental i social i, per tant, és aquell dret que garanteix a la ciutadania poder gaudir d'un ventall de facilitats, béns, serveis i condicions necessàries per assolir el nivell més alt possible de salut. I Barcelona ha de garantir per igual aquests serveis i condicions al conjunt de la seva ciutadania i dels seus barris. Així, el dret a l'habitatge s'ha d'equiparar als altres drets bàsics, posant els mecanismes i recursos públics suficients per assegurar el parc d'habitatge, alhora que treballant perquè les veïnes i els veïns puguin accedir a un habitatge digne sense haver de fer un sobreesforç per destinar una part exagerada dels seus ingressos a pagar-lo.

Entenent l'educació de forma global i com un procés al llarg de la vida hem d'en-

tomar el compromís de liderar l'evolució d'una societat cada vegada més complexa i diversa, i fer front amb valentia als reptes globals, socials, mediambientals, digitals o de canvi de model productiu. És imprescindible dotar els centres educatius dels recursos i les condicions humanes i materials necessàries per garantir una educació transformadora, empoderadora, de qualitat, inclusiva i equitativa, que promogui l'oportunitat d'aprenentatge a tothom, i que reconegui el valor de les escoles com a centres de vida i interrelació veïnal.

La cultura ha de ser inclosa en aquest conjunt de pilars sobre els quals descansa una societat desenvolupada, en lloc de ser relegada en nom de les necessitats immediates, negant als ciutadans i ciutadanes l'accés com a quelcom de sobrer. Cal reivindicar-la com a dret que permetrà a la ciutadania desenvolupar-se completament com a tal; Entendre la cultura com una oportunitat de futur, tant com reivindicar el patrimoni cultural, històric i democràtic tan ric de la nostra ciutat. Perquè la cultura i la memòria són drets col·lectius i espais de socialització comunitaris.

Un altre d'aquests elements cabdals d'integració, socialització i pertinença és l'esport. Mes enllà de la promoció i universalització de la pràctica esportiva, continuem tenint com a repte fer accessible l'esport a tots els col·lectius ciutadans de la ciutat. Aquesta promoció ha d'anar acompanyada d'una planificació a mitjà i llarg termini de l'oferta, de la construcció dels equipaments necessaris i suficients, de plans d'impuls d'esport femení, del desplegament d'un programa d'activitat física, esport i salut i d'un pla de manteniment i actuacions integrals en els equipaments, tant municipals com vinculats a entitats, clubs i associacions. Cal enfortir la seva tasca i crear vincles estables als barris que en permetin la pervivència. Barcelona és marca esportiva a nivell internacional i, per tant, s'han d'augmentar els esforços per a la captació d'esdeveniments esportius internacionals, sota els criteris de sostenibilitat econòmica, ambiental i de retorn social, per no perdre aquest reconeixement assolit.

L'òptim desenvolupament i gaudi de tots aquests drets requereix fer compatible el dret a viure amb seguretat i el dret a la llibertat; que la vida de la ciutadania es desenvolupi en un entorn de pau demana entendre que el contrari d'inseguretat no és seguretat sinó convivència. Són moltes les formes en què s'expressa el risc i l'amenaça, tantes com les oportunitats que sorgeixen del treball amb les comunitats i les seves ciutadanes i ciutadans, que són la clau per fer-hi front.

Per garantir aquesta convivència i seguretat, s'ha d'enfortir l'autonomia de la ciutadania entenent que les primeres polítiques socials són l'educativa i la laboral. Malgrat s'han reduït els nivells d'atur, han augmentat els nivells de precarietat i aquesta generació de treball no ha aconseguit una reducció de les desigualtats. De fet, les bretxes territorials, de gènere, d'edat i per origen han augmentat. El treball digne és una condició bàsica per a la creació d'ocupació a la ciutat. Cal combatre la precarietat i els salaris baixos; reduir l'atur estructural, especialment entre el jovent i les dones; i apostar per la formació per tal que la revolució tecnològica i les noves ocupacions siguin un element generador de cohesió que redueixi les desigualtats actuals.

El talent local i l'atractiu internacional de Barcelona fan que la ciutat sigui un motor de noves iniciatives destacable a nivell mundial. Potenciar un model econòmic d'èxit demana col·laboració entre els diferents agents públics, socials i privats, el món de l'educació, l'urbanisme i l'habitatge, el Tercer Sector, les iniciatives de l'economia social i solidària, i la recerca i la innovació. Barcelona ha de generar un model de redistribució de la riquesa que es recolzi en una fiscalitat progressiva i verda, que procuri els recursos suficients per afrontar amb les màximes garanties els principals reptes de ciutat com són l'habitatge, les desigualtats o la gestió del turisme.

Després de diverses dècades en les quals les polítiques de turisme han anat sobretot orientades a la promoció de la ciutat, cal que Barcelona avanci cap a un model turístic de qualitat i sostenible. Més enllà de les grans proclames, cal concretar propostes realistes que permetin gestionar el fenomen turístic, afavoreixin la desconcentració, millorin la convivència entre visitants i residents, i reparteixin millor els beneficis i perjudicis que genera aquesta activitat. Hem d'avançar cap a un model de turisme de més qualitat i compatible amb la vida quotidiana en una ciutat com la nostra. Una ciutat heterogènia i compacta, on conviuen múltiples identitats dins de trames i paisatges urbans diversos, amb una continuïtat metropolitana sense límits molt marcats, i on hem de pensar l'urbanisme i la mobilitat com a eines per teixir una ciutat més respirable i menys contaminant, més caminable i menys sorollosa, més inclusiva i més equilibrada, amb més oportunitats, garantia d'habitatge i més en xarxa amb el seu entorn metropolità.

Per tal que Barcelona i el conjunt de la seva àrea metropolitana avancin cap a un model de mobilitat més sostenible, cal sobretot reprendre els projectes pendents de transport públic ferroviari urbà i interurbà. Aprofitant el continu urbà de Barcelona, volem una ciutat amb menys desplaçaments en vehicles motoritzats, on sigui més fàcil desplaçar-se caminant, en bicicleta i en transport públic. Per fer-ho, cal avançar en les inversions de rodalies i de la xarxa de metro i d'infraestructures de transport per carretera; treballar també en altres projectes com la consolidació de la nova xarxa de bus; millorar la convivència entre vianants, bicicletes, i la resta de vehicles; i amb polítiques tarifàries racionals.

És fonamental que aquest entorn metropolità l'entenguem i impulsem com un pol d'oportunitats per al desenvolupament equitatiu de tots els barris de la ciutat i municipis veïns. La Barcelona republicana no podrà exercir la seva capitalitat al sud-est d'Europa si no disposa de les infraestructures necessàries per poder explotar al màxim les seves oportunitats de lideratge polític, captació d'inversions i projecció internacional, i competir amb igualtat de condicions amb la resta de capitals europees. Per fer-ho caldrà desenvolupar les infraestructures de transport de viatgers i mercaderies que hi ha pendents, principalment les vinculades al corredor mediterrani, però també a rodalies, al Port de Barcelona i a l'Aeroport del Prat.

Barcelona exigeix ser governada! Millorarem la governança i coordinació de tots els àmbits, també de les grans infraestructures metropolitanes de país, però sense defugir el paper central de defensa del que som i volem ser: La capital de la República Catalana; una nova capital a Europa. No podem ni volem defugir la responsabilitat de Barcelona en la cruïlla històrica en la que vivim. La ciutat ha de ser capdavantera en la lluita per la independència del nostre país, com ho ha estat sempre en totes i cadascuna de les lluites pels drets i les llibertats. Ens hem de conjurar per fer de l'Ajuntament de Barcelona l'altaveu de la dignitat i de l'avenç cap a la República, com no ho ha estat els últims anys. No val l'ambigüitat en aquesta qüestió sinó que cal tota la fermesa i determinació, que nosaltres tenim i tindrem. I començarem per liderar, des de l'Ajuntament, l'exigència i reivindicació arreu per l'alliberament dels presos polítics i el retorn dels exiliats.

Farem que Barcelona recuperi el seu paper central en la lluita per la independència del nostre país. Farem de Barcelona exemple dels valors republicans.

Les paraules clau del projecte

En aquestes pàgines hem intentat definir quin és el projecte de la ciutat, quines són les agendes que volem posar damunt de la taula. Alguns dels conceptes que s'han anat repetint obeeixen a qüestions de visió, actitud i preocupació. Resumint aquests conceptes hem volgut fer un mapa esquemàtic que es tradueix en aquesta mirada de futur a curt, mig i llarg termini per a la ciutat.

VOLEM I TENIM:

- Transformació
- Estratègia
- Lideratge

PERQUÈ ENS PREOCUPA:

- La pèrdua de drets i llibertats
- La desigualtat
- El futur de la ciutat a mitjà i llarg termini
- Tenir una ciutat culta i democràtica

I SABEM QUE HI HA QÜESTIONS QUE NECESSITEN ACTUACIÓ:

- Vulnerabilitat
- Convivència
- Habitatge
- Energia
- Turisme

I PODEM ACTUAR-HI DES DE:

- La cultura
- L'educació
- L'urbanisme
- La política
- La complicitat
- L'aliança

AMB TOTHOM QUI VULGUI I SENSE DEIXAR NINGÚ ENRERE

Línies estratègiques per Barcelona

I. Barcelona: Capital de democràcia, drets i llibertats

1. Barcelona: Capital de democràcia, drets i llibertat

Històricament Barcelona ha estat una ciutat en la qual la defensa dels drets ha estat en primer terme de tota batalla política. La seva ciutadania no s'ha deixat trepitjar per amenaces i, fins i tot en les pitjors condicions, la solidaritat exhibida pel conjunt de persones que viuen a la ciutat ha estat lloada i posada com a exemple a nivell internacional.

És a Barcelona on les lluites contra el franquisme van estendre's per tota la ciutat i a tots els nivells. A la transició són exemplars les manifestacions en defensa d'una major quota d'autogovern. La solidaritat mostrada per la ciutat en relació amb conflictes internacionals que s'han viscut a prop i lluny han servit per escenificar el sentiment de les persones que viuen a Barcelona. Des del "No a la Guerra" al "Volem Acollir", les manifestacions de rebuig a la violència i les apel·lacions al diàleg per resoldre políticament qualsevol conflicte són una constant en la vida de la ciutat.

Les mobilitzacions pacífiques que any rere any s'han viscut en les diades de l'11 de Setembre o la imatge d'una ciutadania pacífica que va votar l'1 d'octubre posen de relleu aquesta fotografia d'una ciutat compromesa amb els drets i amb la democràcia.

I han estat els barcelonins i les barcelonines els qui han sortit al carrer per dir que som una terra d'acollida i que cal atendre a nivell europeu les persones refugiades que marxen dels seus països perquè estan en conflicte o per qüestions econòmiques. És molta la gent que reclama ser barcelonina, i que ho és, malgrat no haver nascut aquí. Però la seva arribada a la ciutat i l'acolliment que hi han tingut han fet que aquestes persones se sentissin orgulloses de formar-ne part i per això han volgut posar-se al capdavant per construir conjuntament el futur de la ciutat.

Més recentment, les barcelonines han estat la punta de llança del moviment feminista que reclama igualtat en tots els camps per a les dones. Una lluita en la qual hem de ser-hi tots, i ens queda un camí important per recórrer a l'hora de canviar la mirada patriarcal que governa les polítiques a mig món. A Barcelona, hem de fer-ho. I ho hem de fer tots i totes.

Som un exemple d'un caràcter de ciutat i de la voluntat dels seus ciutadans de construir un nou marc de drets i llibertats. Aquesta exigència de regeneració democràtica ha de tenir el seu bastió a Barcelona. I des del lideratge de la ciutat estendre's a tot el país i influir en la consolidació d'una nova Europa Social.

I què podem fer des de la ciutat per construir aquest nou marc de drets i llibertats?

- Elaborar i acordar la Carta Republicana de Drets i Deures. La Carta Republicana com a embrió de la Constitució de la República. Perquè la República comença a Barcelona.
- Aquesta Carta Republicana de Drets i Deures serà la base d'un nou contracte social a Barcelona però també la base d'un nou contracte social aplicable a totes les ciutats que la signin. Convertirem la Barcelona republicana en una veu referent a Europa a favor de la solidaritat, la democràcia i la justícia global.
- Crearem una xarxa de ciutats europees en defensa de la democràcia, un front comú contra l'autoritarisme i l'extrema dreta a Europa.

2. El coneixement com a motor de transformació

La nostra societat viu un moment de transformacions profundes i Barcelona ha de ser capaç de donar-hi resposta amb un projecte ambiciós, capaç de mobilitzar els motors de la ciència, la cultura i el coneixement per posar-se al davant dels reptes de la ciutat i activar les transformacions necessàries per poder fer-hi front.

Tenim davant reptes de primer ordre i que afecten la majoria de ciutats: la pèrdua de drets i llibertats, la disminució de l'estat del benestar i de la justícia ambiental, l'impacte que la tecnologia tindrà en el futur del treball i la societat, la tendència vers una ciutat més cosmopolita i global i alhora arrelada a una cultura pròpia i singular, l'envel·liment progressiu en tot Occident, els moviments migratoris creixents, etc. Canvis, tots ells, que demanen obrir un debat a la societat, aportar perspectives, definir tendències, i crear un marc social compartit que ens permeti avançar a partir del coneixement; impulsar propostes a partir de nous models d'innovació; crear una nova cultura social a partir d'una nova responsabilitat educativa; i construir acords dins el món empresarial i polític mantenint l'equitat social i territorial.

Barcelona, com a capital de la democràcia que vol ser, ha de posar la cultura i el coneixement com a motor i tractor de transformació: multiplicar els espais de pensament; mobilitzar els intel·lectuals, científics, educadors, creadors, líders socials i

ciutadans per repensar la ciutat i proposar línies de reacció per ajudar a construir un futur més equitatiu i més sostenible.

I què podem fer per transformar la cultura i el coneixement?

- Convertir les propostes per al compliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible en una Agenda de la ciutat, amb una estratègia compartida per tota la ciutadania, que permeti avaluar i mesurar el compromís de la ciutat amb els reptes globals.
- Impulsar un pol de recerca en ciències socials amb caràcter internacional i un espai estratègic de definició de polítiques amb ambició d'influir i participar –des de les ciutats– en l'àmbit global.
- Mobilitzar el conjunt de científics de la ciutat especialitzats en ciències socials que converteixin Barcelona en un laboratori permanent de sostenibilitat i treballin en els reptes (“missions”: envelliment, qualitat de l'aire, desigualtat, etc.) definits conjuntament.
- Crear un entorn d'innovació, un “Barcelona Actua”, a l'estil d'un Barcelona Activa de segona generació, que té per objectiu ajudar a desenvolupar i finançar projectes d'innovació amb un alt impacte social i vinculats al desenvolupament dels ODS. Barcelona Actua pot donar lloc a nous sectors econòmics emergents i a una nova concentració de talent, i pot reforçar un nou lideratge de la ciutat a nivell internacional.
- Recuperar Sant Pau com a Centre internacional de salut social, reconstruint un espai d'estratègia compartida i debat entre centres de NNUU, think tanks locals i internacionals, xarxes del Mediterrani i col·lectius socials de la ciutat. I donarem impuls al projecte de Benestar planetari liderat per la UPF per convertir Barcelona en un espai de recerca i formació sobre els reptes globals.
- Organitzar un fòrum europeu en què participin totes les grans ciutats: polítics i intel·lectuals, creadors i líders socials per proposar un nou pacte per a l'Europa Social, i empènyer una nova governança europea on les ciutats tinguin veu.
- Convertir la ciutat en una àgora de debat i construcció política: de l'escola al barri, de la biblioteca a les places, dels ateneus a les fàbriques de creació... teixint una malla activa d'espais i d'associacions que portin el debat a tots els altaveus possibles: de l'espai públic als mitjans.

- Convertir els centres educatius i socials en els ateneus del segle XXI: un espai de formació col·lectiva de democràcia. La ciutat rep constantment experts internacionals de primer nivell en matèries molt diverses. Cal que aquestes persones envaeixin els centres educatius de tota la ciutat.
- Articular un moviment de ciència ciutadana que converteixi la ciutadania en precursors per identificar els canvis i millores que necessita la ciutat.

3. Ciutat de justícia social: combatre les desigualtats

La lluita pels drets ha de tenir un focus molt concret en combatre les desigualtats, i per això cal promoure un canvi profund en les dinàmiques econòmiques que han accelerat en aquests darrers anys l'especulació i la sobreexplotació. La crisi econòmica viscuda des del 2018 ha causat enormes problemes socials com a conseqüència de l'atur i paral·lelament els preus han anat incrementant-se. Mentre la ciutat ha viscut de l'èxit de la seva marca turística, de la capacitat d'atracció de talent estranger als principals instituts de recerca o de l'arribada a l'Àrea Metropolitana d'empreses de valor afegit, els índexs de pobresa a la ciutat han augmentat de forma alarmant i s'han concentrat en alguns districtes més que en d'altres.

Barcelona no es pot permetre no combatre la desigualtat. La marca Barcelona ha de fixar-se com a principal batalla la reducció de la pobresa i treballar per a la igualtat d'oportunitats. Si l'objectiu 10 dels Objectius del Desenvolupament Sostenible preveu la reducció global de les desigualtats i l'impuls d'un conjunt de mesures a tots nivells, haurem de ser capaços de proposar un pla social contra la desigualtat que incorpori i mobilitzi tots els actors i que estableixi un seguit de mesures i accions a curt i a mitjà termini que impliqui totes les àrees de govern i tots els barcelonins i barcelonines.

Ens proposem, doncs, treballar per assolir un nou contracte social entre el conjunt d'actors socials, econòmics i polítics de la Barcelona metropolitana que articuli un conjunt de polítiques multinivell que impulsarem com a ciutat referent contra la desigualtat.

Part d'aquestes desigualtats es poden pal·liar a través dels serveis socials però moltes altres són a causa del nou ordre econòmic global i d'una suposada "nova economia" que incrementa encara més les desigualtats existents a través de la precarització dels llocs de treball, l'abús de la temporalitat dels contractes i els processos d'externalització en empreses en què l'exportació i els beneficis que generen no deixen d'incrementar-se. Combatre les desigualtats requereix de polítiques actives en diversos àmbits, però, sobretot, en l'econòmic, el del treball i el de l'habitatge.

És per això que l'alcalde de Barcelona ha de tenir un paper polític de primer ordre. No només s'ha de limitar a gestionar i administrar les possibilitats de la ciutat sinó que ha de ser un agent actiu i impulsor de canvis que van més enllà de les fronteres administratives de la ciutat, i dels límits sectorials de les àrees de govern. Es tracta, també, de liderar i fer-ho a diferents nivells:

A nivell internacional:

- Impulsar el debat i acords internacional per adoptar mesures concretes per acabar amb els paradisos fiscals i perseguir l'evasió i l'elusió fiscal que burlen les lleis tributàries dels estats, essent les ciutats, l'escenari en el que tenen lloc els abusos i on s'han d'impulsar les solucions.
- Impulsarem una xarxa de ciutats que donin suport:
 - A l'harmonització de polítiques fiscals comunes i progressives al conjunt de la UE.
 - Al Registre Global d'Actius Financers en l'àmbit individual i societari, per a poder tenir fiscalitzats aquests actius, de la mateixa manera que succeeix amb els immobles i el Registre de la Propietat.
 - A donar un impuls de la Taxa Tobin, que permetria la traçabilitat i la imposició d'un impost dels fluxos especulatiu i dels moviments financers.
 - A un canvi en les regles actuals de les grans corporacions, obligant-les a tributar en funció de la localització de les vendes, en comptes de l'actual situació, en què es deslocalitzen els beneficis, i se situen on la corporació té la seva seu social, sovint un paradís fiscal.

En l'Administració corresponent:

- Impulsar una fiscalitat progressiva sobre la renda i el capital, en l'impost de successions i els beneficis societaris i corporatius.
- Recuperar els nivells de les polítiques de benestar destruïts per la crisi.
- Obrir el debat polític sobre la Renda bàsica de ciutadania davant els reptes del canvi tecnològic.

A la ciutat:

- Promoure polítiques predistributives i de reducció de les disparitats salarials, amb la fixació d'un salari mínim que sigui el 60% de la mitjana salarial del país, segons la recomanació de la Carta Social Europea.

- Polítiques Actives del Mercat de Treball, convertint part de les prestacions d'atur en beques de formació.

- Reclamació de Balanç social a tots els actors de la ciutat que treballen o col·laboren amb l'Ajuntament:
 - Ràtio Salari (Salari del CEO - Salari mitjà)
 - Salari mínim de ciutat
 - Acabar amb bretxa salarial de gènere
 - Reducció de la taxa de temporalitat dels contractes
 - Reducció de l'externalització i subcontractació

4. La inclusió social: un objectiu compartit de la ciutat

En la darrera dècada la població de Barcelona s'ha reconfigurat enfrontant-se a molts canvis: els mecanismes de suport familiar i laboral, la cruesa de la crisi econòmica, l'arribada de població migrant d'orígens molt diversos, l'envelliment de la població, la precarització de les condicions laborals, l'increment dels preus de l'habitatge i les necessitats bàsiques, les desigualtats territorials, etc. Hem d'entendre que el segle XXI es manifesta amb incerteses i la ciutat s'ha d'avançar. Hem d'entendre les claus del futur i ser capaços de liderar el canvi. Barcelona ha de mantenir-se fidel al seu esperit de ser una ciutat oberta i inclusiva per garantir el dret a una vida digna equiparable a la de qualsevol ciutat d'una Europa avançada.

L'impacte dels canvis s'ha produït des d'àmbits molt diferents, en la igualtat d'oportunitats en el sistema educatiu, en les desigualtats en salut, en la gentrificació per les dificultats d'accés a l'habitatge... però ha acabat desembocant en els serveis socials com a primera línia de front per poder atendre les situacions de pobresa i exclusió social. Continuem amb estructures del segle XX per enfrontar-nos al segle XXI i hem d'aprendre alguna lliçó per dissenyar el futur.

Som lliures però dependents. I som dependents perquè en algun moment de la nostra vida podem estar en una situació de fragilitat. No som col·lectius, som persones que estem en moments vitals complexos que requereixen de suport i/o orientació per tirar

endavant. I en aquesta fragilitat necessitem acompanyament. Vivim en una societat on registrem el que podríem denominar una democratització del risc, perquè hi ha més persones, que si no prenem mesures, arribaran en situació de vulnerabilitat de forma intermitent o permanent.

És a dir, en la nostra trajectòria vital qualsevol de nosaltres pot trobar-se en situacions com aquestes, que demanen d'ajuda:

- Renda/Laboral
- Gènere
- Origen
- Discapacitats/Capacitats
- Xarxa relacional

La nostra aposta per aquesta àrea de Polítiques socials públiques conté dos elements comuns de denominació important:

- Volem una sola Barcelona, justa i diversa: Plena ciutadania.

Barcelona ha de tenir un sistema d'inclusió social que asseguri l'assoliment de la plena ciutadania efectiva dels seus residents i que tingui per objectiu garantir a tots i cada un dels barcelonins i barcelonines el dret a:

- L'equitat (distribució justa dels drets, deures i oportunitats, i l'empoderament en el desenvolupament personal i de presa de decisions de tots els ciutadans)
- La diversitat (com a reconeixement de la pluralitat i diversitat, respecte a les diferències i creació d'un sistema de protecció i de garanties)
- La interacció (cultura pública comuna i foment dels valors republicans. Desenvolupament del sentit de pertinença i creació de noves xarxes compartides)
- Ciutat inclusiva: la millor política d'equitat, de convivència, feminisme i interculturalitat.

Inclusió és tot allò que fem perquè les persones no caiguin en la pobresa ni l'exclusió social (prevenció) o, tenint en compte el dret a la diversitat, revisar què hem de canviar en les institucions i les xarxes relacionals, perquè es garanteix l'exercici dels nostres drets com a ciutadans. Entenem la inclusió social com la millor inversió en capital humà per preparar-nos i preparar els nostres fills i filles perquè puguin enfrontar-se als reptes de les societats del futur a curt, mitjà i llarg termini.

La inclusió Social inclou l'accés als drets següents:

- Dependència
- Salut
- Habitatge
- Educació
- Treball i ocupació
- Altres àmbits d'influència on s'ha d'incorporar aquesta mirada inclusiva com la cultura, esport, urbanisme, etc.

En altres paraules: Volem que tothom pugui assolir llur autonomia individual i el sentit de pertinença en el seu entorn de proximitat i en la ciutat.

Avui:

- Les desigualtats entre els barris més rics i més pobres de Barcelona encara continua lluny del 2007: el nivell de renda a Pedralbes és 6'4 vegades superior a la Ciutat Meridiana, i hi ha el doble de barcelonins i barcelonines vivint en barris de renda baixa (30'4%) que en barris de renda alta (16'7%).
- Tot i que l'atur s'ha reduït en aquests darrers 4 anys, encara hi ha 70.000 persones aturades a Barcelona, un 36% de llarga durada i un 23% de molt llarga durada (més de dos anys).
- No podem combatre la pobresa i les desigualtats sense garantir el treball digne: La precarització ha augmentat i els salaris s'han reduït un 5'7% des del 2010.
- Els lloguers han pujat un 36'4 €, el que són 250€ de mitjana, els darrers 4 anys.
- Tenim 82.000 persones usuàries dels serveis socials. 4.000 persones sense llar i 1000 dormint al carrer
- L'educació és un altre factor que mostra i perpetua la desigualtat: 14'6% de fracàs escolar i 1500 casos a l'any d'abandonament escolar de majors de 16 anys

Per combatre la desigualtat cal una actuació coordinada i en diferents àmbits, i treballar per tenir: més ocupació i treball, més educació, dret a l'habitatge i polítiques valentes de serveis socials.

Proposem:

Més ocupació, millor treball:

- Convertirem les prestacions d'atur en beques de formació.
- Crearem un programa de segona oportunitat per a les persones de més de 45 anys.
- Promourem el salari mínim de ciutat.
- Proposarem un segell de qualitat en compliment de balanç social i l'exigirem a totes les empreses que treballen o col·laboren amb l'ajuntament: nivell d'externalització i temporalitat dels contractes, bretxa salarial de gènere, CV anònims per tal d'evitar les discriminacions de gènere o procedència, etc
- Negociarem amb aquells sectors de la ciutat que generen avui dia més precarietat, com per exemple, turisme i restauració, sectors, a més, molt feminitzats.
- Reforçarem la inspecció per lluitar contra els falsos autònoms.
- Proposarem la norma 50/50 per a la feminització en totes les entitats i organismes de l'ajuntament i empreses que hi col·laboren.
- Impulsarem l'economia cooperativa social i solidària (avui només suposa el 2'8 de les empreses de la ciutat, el 8% d'ocupació, i el 7% del PIB)

Més Educació i democratització de la cultura:

- Incrementarem la cobertura de l'atenció a famílies amb criatures de 0 a 3 anys: creació de 30 escoles bressol; desplegament de nous espais informals que permetin avançar cap a la universalització d'aquest servei. Avui només un 12% de la població té Escola Bressol pública.
- Sistema de beques salari per tal de lluitar contra l'abandonament escolar: 1000 beques/any i dotació de 10 milions el 1er any, 20 a partir del 2on.
- Aposta per la FP dual.
- Més recursos per les escoles amb més complexitat.

- Les polítiques culturals institucionals beneficien només a un 20% de la població. La cultura s'ha convertit en un fet hereditari i és, segurament, el que crea la major pobresa estructural. Cultura = accés a oportunitats.
- Un pla de democratització cultural que reverteixi aquesta situació actual en que l'accés a la cultura s'ha convertit en un factor estructural de la desigualtat social.

Dret a un habitatge accessible, a l'energia neta i a l'accés a la tecnologia

- Lluitarem per eradicar l'infrahabitatge: Incrementant els recursos humans per desplegar un Pla de xoc de d'inspecció i detecció
- Promourem la millora de l'accessibilitat a l'interior de l'edifici, de l'habitabilitat
- Incrementarem la protecció dels llogaters i llogateres:
 - Reforçarem les oficines d'habitatge amb personal especialitzat i protocols de coordinació entre serveis.
 - Dotarem de recursos econòmics per reduir els temps de la taula d'emergència: cap desnonament sense un re allotjament digne.
- Impulsarem en coordinació amb el Govern de la Generalitat la regulació de lloguers, ampliant la durada de 6 a 10 anys (utilitzant la via del Codi Civil català) i proposarem que els municipis puguin regular el preu dels lloguers.
- Farem que tota mesura o acció sobre transició energètica sigui pensada des de l'equitat, per fer compatible una transició a una economia de baixes emissions de carboni amb la reducció de les diferències socials.
- I el mateix pel que fa a l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació que són un factor de cohesió social. Les noves opcions tecnològiques com autoconsum (energia solar) o vehicle elèctric no poden ser exclusives per un reduït segment de la societat. Conscients de que la pobresa energètica no és només tenir dificultats per no pagar el rebut del gas o l'electricitat, sinó també no poder canviar-se el cotxe davant de mesures com l'entrada en vigor de la zona de baixes emissions per raons econòmiques.
- Articularem les mesures econòmiques i socials necessàries per fer que les polítiques de transició energètica a la ciutat ofereixin oportunitats per tothom.

Parlar de ciutat inclusiva és tenir cura de la justícia, encaminada al reconeixement de cada persona com a subjecte de drets i deures; tenir cura de la igualtat d'oportunitats per l'apoderament, per a la capacitat per superar les dificultats, per potenciar les nostres habilitats; per superar els moments difícils o crítics en les nostres vides, per sostenir els estats emocionals i per generar talent. Parlem d'una cura que es basa en la fraternitat, en el nosaltres, en el nosaltres estem aquí i tu ets nosaltres, independentment de la renda, del gènere, d'on vinguis, de com siguis fins i tot si un dia no te'n recordes, creant xarxes inclusives en el territori. Una cura compartida de responsabilitat pública que esdevé un mecanisme feminista per alliberar d'aquest rol les dones, per posar en valor i dignificar les condicions laborals de les dones que s'hi dediquen, i per combatre la feminització de la pobresa.

Oferirem:

Una coordinació integral dels serveis:

- Amb Barcelona Activa per tal que ofereixi recursos reals d'inserció laboral de llarga durada i no precària.
- Sincronitzarem els plans sectorials d'infància, joventut, famílies o persones grans en una estratègia de cicles de vida que incorpori les variables de renda, gènere, origen i discapacitat.
- Impulsarem accions d'inserció laboral que prioritzin les famílies amb fills a càrrec i dones en situació de precarietat laboral.
- Farem una planificació dels equipaments necessaris per a la seva ampliació, la seva rehabilitació o nova creació, fent la cessió del sòl necessària (a Barcelona hi ha 4.000 persones grans pendents de plaça a residència i prioritzant Ciutat Vella i les àrees més desfavorides de la ciutat (Besòs, Marina, etc).

Una organització dels Serveis Socials més senzilla i més flexible.:

- Farem que el temps d'espera dels PIA no sobrepassi els dos mesos.
- Impulsarem que els Serveis Socials treballin en coordinació amb el tercer sector
- Ampliarem les beques (fins al 100% en determinats casos) de menjador escolar, llibres i material escolar, activitats esportives i de lleure i de reforç escolar.
- Impulsarem serveis de traducció per a les persones migrades als serveis socials.

Oferirem als diferents col·lectius:

Als infants:

- Implantarem un sistema estable de renda municipal per a famílies amb infants sota el llindar de la pobresa en què el titular del dret és l'infant i considerarem prioritària la prevenció, detecció i protecció de situacions de fragilitat social, maltractament, negligència, conductes de risc, etc., incrementant els serveis i equipaments socials destinats a aquest objectiu.

Joves:

- Establirem el vot als 16 anys a totes les consultes ciutadanes que impulsi l'Ajuntament de Barcelona.
- I posarem la prioritat en : la lluita contra l'atur juvenil i la precarietat (Pla per al Foment de l'Ocupació Juvenil de Qualitat 2020-2024) , facilitar l'accés a l'habitatge (30% dels habitatges de protecció públics es destinin a joves), garantirem la seva mobilitat (allargarem la T-Jove fins als 30 anys) i treballarem per un model educatiu d'èxit (amb una formació dual als centres de FP i un programa de beques salaris.

Gent gran:

- Potenciarem l'atenció domiciliària i la teleassistència, impulsarem un programa de reformes i adequació de les llars per garantir l'autonomia personal, i ampliarem el programa RADARS a tots els barris de la ciutat de Barcelona.

Feminismes:

- Desplegarem un Pla per la Justícia de Gènere 2016-2020, i un compromís 50/50 per assegurar la igualtat de gènere en tots els àmbits de gestió, representació i presa de decisions de l'Ajuntament, incloent-hi empreses municipals i patronats
- Implantarem el currículum anònim en els processos de selecció per garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés laboral.

Gènere

- Incorporarem la perspectiva LGTBI al conjunt de les polítiques municipals. Posant en marxa un pla per la Diversitat Sexual i de Gènere per al període 2021-2025. Potenciarem el nou Centre Municipal de Recursos LGTBI i garantirem el compliment de la Llei 11/2014 contra la LGTBIfòbia a Barcelona.

- Farem que l'Ajuntament es personi com a acusació particular en aquells casos de LGTBIfòbia que es produeixin a la ciutat. I proposarem que el Consorci d'Educació de Barcelona elabori materials per a treballar la diversitat sexual i la prevenció del bullying LGTBIfòbic, i els posi a disposició dels centres educatius de la ciutat.
- Reforçarem, a través de Barcelona Activa, les accions de formació i/o inserció laboral a les persones del col·lectiu amb major vulnerabilitat social, fent especial incidència a les persones transsexuals i donarem resposta a les necessitats específiques de les persones grans LGTBI.
- Impulsarem programes d'acollida de persones perseguides per la defensa dels drets LGTBI als seus països d'origen.

Persones amb diversitat funcional

- Promourem un Pla Local de Promoció de la Formació i l'Ocupació de les Persones amb Discapacitat.
- Treballarem per garantir la accessibilitat universal en tots els plans sectorials que s'impulsin i executin a la ciutat, estendrem els semàfors acústics per a persones amb discapacitat visual. i millorarem l'accessibilitat a tota la xarxa de metro de la ciutat.
- Assegurarem el compliment de la reserva del 3% d'habitatge accessible,

Benestar animal

- Farem de Barcelona una ciutat garant dels drets dels animals: millorarem els equipaments que acullen animals a la ciutat, impulsarem la construcció i posada en marxa del nou Centre d'Acollida d'Animals de Companyia de Barcelona (CAACB), implicant al personal i les persones voluntàries en la gestió de l'equipament.
- Tirarem endavant el Pla Estratègic del Zoo per tal de garantir les inversions que necessita aquest equipament i possibilitar la seva transformació en un pol científic i educatiu, que prohibeixi les pràctiques de "culling" i sense cetacis en captivitat.
- Millorarem i ampliarem el nombre d'Àrees de Gossos i Àrees d'Esbarjo de Gossos mitjançant un projecte uniforme per a tota la ciutat basat en el consens i feina de totes les entitats i construïdes en base al benestar i la seguretat dels animals.

Avui, tenim uns serveis socials col·lapsats per un model de certificació de la pobresa i la dependència. Amb moltes dificultats per avançar-se als fenòmens socials de forma compartida. Uns serveis socials que no poden donar resposta a les necessitats de forma integral ni ho fan en col·laboració ni complicitat amb els altres els agents socials de la ciutat.

L'Ajuntament de Barcelona té les competències, la capacitat i els recursos per fer de Barcelona una ciutat inclusiva, equitativa i justa.

Si volem apostar per un sistema d'inclusió ciutadana enfocat no només a pal·liar situacions de vulnerabilitat hem de tenir la capacitat d'acció transversal amb la resta de polítiques. Elaborar instruccions, mapes de riscos socials, detecció de problemes en augment i propostes de canvi cohesionades amb el conjunt del govern.

Finalment,

Pel que fa a refugiats i la immigració, això vol dir: revisar i millorar serveis d'acollida, exigir-ne el seu control i el suficient finançament. Definir plans de formació, detecció i validació de talent, prioritzar prestacions d'habitatge i ocupació. Ajudar a la visibilització i crear lideratges, construir relacions de pertinença, i crear xarxes socials interculturals. Garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés de la població d'origen cultural divers implementant mesures com la del currículum anònim en els processos de selecció. I promoure la investigació social per buscar alternatives a situacions identificades com a problemàtiques: espais de micro-discriminacions, alternatives als CIEs, solucions per a la irregularitat, acollida de persones refugiades, etc.

Això significa que cal posar-nos de seguida a fer feina per resoldre les situacions de discriminacions, injustícies, abusos que es viuen avui a la nostra ciutat, i, també, preocupar-nos pels efectes perniciosos generats com a conseqüència d'aquestes accions.

Necessitem un pla de xoc ampli a favor de la interculturalitat que aplegui tots els agents que poden intervenir per millorar la qualitat de vida de les persones que viuen en una situació de vulnerabilitat i no poden exercir una ciutadania plena i efectiva.

Totes aquestes situacions s'expressen en un territori concret: el de la ciutat de Barcelona i tots els barris que la conformen.

Per tant, ens proposem:

- Elaborar un Pla estratègic per a la inclusió social en el qual totes les àrees implicades responguin de forma coordinada i territorialitzada.

- Establir un sistema de territorialització de la inclusió social de proximitat en els districtes amb xarxes públiques i d'iniciativa social que permeti tenir una mirada més propera i amb capacitat d'actuació.
- Apostar per incloure l'habitatge i l'ocupació com a principal element de suport a una bona part dels usuaris socials com a instrument principal per a l'autonomia individual. Unes 82.000 persones són ateses pels serveis socials cada any. Exclosos els casos de dependència severa i l'envelliment, un 60 per cent d'aquestes persones han de tenir accés a formació, ocupació i habitatge. Es tracta d'empoderar-les i aconseguir que tinguin autonomia per sortir-se de situacions difícils.

Tot això amb l'objectiu d'obtenir:

MÉS CONEIXEMENT

Posar l'Àrea d'Inclusió Social en el centre de les polítiques és disposar d'un millor mecanisme de coneixement de la ciutat per planificar i detectar els indicis de les futures necessitats i poder pronosticar i avançar-nos.

Hem de disposar d'un sistema d'informació transversal i interconnectat per prestar un millor servei integrat a les persones, grups i comunitats. La manca d'interconnexió de la informació entre les diferents àrees obliga les persones que demanen servei a presentar-se a diferents finestres de l'Administració on han d'explicar el seu cas sense que els professionals puguin accedir al seu historial. Entenem que tothom pot estar en situacions de vulnerabilitat al llarg de la vida, i correspon a l'Ajuntament crear els instruments i les polítiques per intervenir en vulnerabilitat aquest tipus de situacions. Però no es tracta de col·lectius estancs, ni la vulnerabilitat els estigmatitza de per vida.

Informar i alertar el govern municipal de tendències de dèficits socials, ja que són aquests àmbits els primers llocs on s'expressen. Des de l'increment de la demanda de beques menjador en algun barri, de demandes per a la gent gran, a l'increment de consum d'algun tipus de substàncies addictives, etc.

Enfortir els sistemes d'avaluació que permetin monitoritzar i fer el seguiment de les dades trimestral amb detecció d'alertes des de l'Àrea d'Inclusió Social.

Potenciar estratègies per compartir coneixement: diagnòstics, bones experiències, benchmarking, formació, informació, etc.

MÉS ATENCIÓ I PROMOCIÓ SOCIAL

Fomentar i ampliar els serveis d'Atenció i Promoció social municipals.

Sostenir i crear xarxes col·laboratives amb el teixit associatiu.

Prioritzar els criteris d'avaluació tècnica per damunt dels econòmics en els nous contractes de prestacions de serveis prorrogables cada dos anys per garantir la qualitat dels serveis.

Impulsar, d'acord amb el sector, una millora del conveni col·lectiu que permeti millorar les condicions de treball dels professionals del sector de les cures. Aquesta millora significaria un dels grans avenços en la política feminista que ha de consolidar el govern municipal atesa l'elevada feminització del sector i l'alt nivell de precarització que viu; i molt especialment en l'àmbit del servei d'atenció domiciliària.

MÉS TRANSVERSALITAT

Garantir la transversalitat en la intervenció revisant el funcionament actual per garantir la intervenció sincronitzant els plans estratègics per etapes vitals (infància i adolescència, joventut, famílies, població adulta, gent gran) i les altres àrees de la política social (educació, salut, prestacions, etc.).

Disposar de mecanismes de coneixement compartit i creació de protocols i projectes transversals per actuar de forma coordinada.

MÉS PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Fomentar la participació ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona sincronitzant el Consell Municipal de Benestar Social (com a xarxa deliberativa) i l'Acord ciutadà per a una Barcelona inclusiva (com a xarxa col·laborativa) en un Pla estratègic amb la participació de totes les institucions, entitats i associacions per a la construcció del model social inclusiu de la ciutat.

Ordenar i potenciar la participació ciutadana des dels districtes municipals per a la deliberació i col·laboració en el desenvolupament de les polítiques d'inclusió social des de la proximitat.

Combatre la desigualtat i assegurar un entorn d'inclusió social serà la millor política de prevenció, seguretat i convivència que és capaç de mobilitzar el govern per disposar de tots els mecanismes d'alerta social i actuació que corresponguin a cada cas.

Aquesta àrea serà la que haurà d'impulsar el nou contracte social que la ciutat del segle XXI està demanant insistentment i que necessita per garantir els drets de ciutadania i fer de Barcelona una ciutat republicana d'homes i dones lliures amb justícia, igualtat i fraternitat.

5. La cura de l'espai públic: seguretat i convivència a tots els racons de la ciutat

Que a la ciutat de Barcelona hi hagi hagut una degradació de la convivència en els últims anys no ha d'estranyar ningú. Hi intervenen diverses causes: des del turisme o el desembarcament a la ciutat de xarxes de distribució de drogues vinculades als denominats narcopisos fins a la sensació d'inseguretat produïda per les amenaces terroristes que vàrem viure en forma d'atemptat l'estiu de 2017. Sense voler entrar en més detalls, aquestes són algunes de les raons que expliquen que la inseguretat torni a ser una de les principals preocupacions de la ciutadania expressada en l'últim baròmetre municipal.

Les dades també ho confirmen. Cada hora es registren 21 denúncies per delictes o faltes a la ciutat. A Ciutat Vella és on es concentra el gruix de l'increment amb un 30% més de delinqüència el 2018 respecte al 2017. A la ciutat es registra una denúncia per violació cada dia. Les dades són insuportables i conformen aquesta percepció d'inseguretat que les enquestes de victimització posen damunt la taula.

Hem de dir, però, que en molts casos hauríem de parlar de problemes de convivència més que de problemes de seguretat. Sigui com sigui, aquest escenari dibuixa una realitat. Les polítiques de seguretat a Barcelona dels últims 15 anys no han tingut una visió estratègica de cap a on anava la ciutat. La manca de govern de la seguretat i la convivència s'ha demostrat des del mateix moment en què a mesura que s'anaven detectant aquests problemes i només quan ja estaven instal·lats i percebuts majoritàriament, s'han posat pegats per mirar de solucionar-los.

La nostra proposta és abordar la seguretat i la convivència com una política social que ha d'anar combinada amb l'increment dels efectius policials a l'hora d'actuar sobre els casos reals d'inseguretat. I per altra banda, amb un programa global de mediació per solucionar els conflictes de convivència. A tot això, cal sumar-hi un ambiciós programa de justícia de proximitat que es tradueixi en una reducció de la pressió sobre els jutjats ordinaris que sovint han de resoldre conflictes que podrien haver-se evitat a través de la mediació.

Les nostres iniciatives sobre aquests aspectes són:

- Més policia i millor policia. 500 nous agents en els propers quatre anys. Més policia fent de policia. Policia al carrer. Plantilla estable d'agents al carrer.

- Pla de xoc contra delinqüència organitzada i màfies.
- Una aposta per la policia de proximitat: Garantir patrulles de Guàrdia Urbana a cada districte per hores.
- Establiment d'una coordinació global del sistema d'emergències que inclogui sense excepcions tots els actors que participen en una urgència: des d'un incendi a un atemptat, per reduir el temps de resposta.
- Incorporació i increment de la presència de les dones en el cos de la Guàrdia Urbana.
- Definició d'un Nou Model de Seguretat i Prevenció per millorar la coordinació entre els diferents Cossos que actuen a la ciutat, però també a nivell metropolità, trencant l'absurditat dels límits administratius com a facilitadors de la impunitat delictiva. Lluita contra el crim organitzat. Elaboració d'un Programa de Formació Específica a la Guàrdia Urbana per abordar situacions de convivència i seguretat i creació d'unitats especialitzades.
- Definició d'un Pla Específic per a Ciutat Vella, per abordar els problemes de delinqüència creixent, coordinant Guàrdia Urbana, Mossos i Fiscalia i degudament articulats amb les polítiques socials, d'habitatge i de recuperació residencial, demogràfica, comercial i econòmica.
- Elaboració d'un Pla de Convivència a l'espai públic que integri Guàrdia Urbana, Agents Cívics i Educadors de carrer i un nou servei de mediació amb oficines a tots els districtes de la ciutat, per resoldre conflictes de convivència.

6. Una nova justícia de proximitat

Fa anys que parlem de justícia de proximitat, però ningú no acaba de posar fil a l'agulla. Recollida com a possibilitat en la Carta Municipal de Barcelona, cap equip de govern ha gosat posar les bases per convertir-la en un instrument de la política de convivència a l'espai públic. Ha arribat l'hora, doncs. Creiem que amb les iniciatives que posarem en marxa ens dotarem d'una eina que també permetrà alleugerir la càrrega sobre els jutjats ordinaris. Així, ens proposem:

- Crear una justícia de proximitat entre la carrera judicial i la justícia de pau, format per "jutges temporals" professionals del dret, que no s'integrarien en la carrera judicial i que podria suposar la modalitat de participació de la ciutadania

en l'Administració de Justícia. En aquest cas el jutge de proximitat ha de ser coneixedor del municipi, amb experiència i capacitats tecnicojurídiques.

- El procés de selecció dels candidats garantiria la participació local i autonòmica i el personal al servei d'aquesta justícia seria competència de la Generalitat. Un Jutjat de pau per districte.
- Els principis de la justícia de proximitat serien: immediatesa, oralitat, aformalitat i gratuïtat.
- Les funcions dels jutge serien la mediació, la conciliació i l'enjudiciament, sempre intentant evitar el conflicte.
- L'àmbit d'actuació civil serien els assumptes de menor quantia (judicis verbals), reclamacions inferiors a tres mil euros, propietat horitzontal, arrendament d'habitatges, reclamacions de consumidors... en l'àmbit penal els delictes lleus (abans faltes) i en l'àmbit contenciós els de menor quantia com sancions, llicències, convivència veïnal, sorolls, incivisme...
- En aquesta justícia de proximitat no hi tindrien cabuda els casos i conflictes relacionats amb violència masclista, que sempre hauran de ser perseguits pels jutjats ordinaris amb el suport específic.

7. L'educació: l'arma no tan secreta

Barcelona forma part de les principals xarxes internacional de ciutats educadores. Ha estat, és i serà un model de ciutat en aquest aspecte. L'educació serà la base del nostre programa d'acció de govern, conjuntament amb la cultura. L'educació en el centre perquè sense educació no hi ha futur.

Però, què vol dir posar l'educació en el centre? Significa que els agents educatius, des de les escoles bressol, les escoles i els instituts, però també des de les escoles de música, les d'adults, de dansa o de qualsevol dels ensenyaments artístics, han de poder participar en la construcció del sentit crític que tota societat necessita.

Volem deixar de patir la síndrome de Penélope: que tot allò que l'escola teixeix de 9 a 5 no ho desteixeixi la societat de 5 a 9. Necessitem trencar aquesta síndrome alhora que demanem que el futur de la ciutat, els nois i noies que avui estudien, estiguin preparats per afrontar els reptes del futur. Això significa que les escoles han d'ensorrar els murs per dir a la societat que estan treballant de valent.

Tenim algunes urgències que cal resoldre, i totes elles fan referència no només al debat educatiu. Tenen relació amb les nostres necessitats d'avui i les de demà.

Entre les iniciatives que durem a terme tenim:

- Una reforma del sistema 0-3. Necessitem universalitzar-lo i això vol dir més places d'escoles bressol i sistemes que permetin la conciliació de la vida personal, laboral i familiar juntament amb la millora de les condicions laborals dels professionals que hi treballen. Doblarem les places actuals d'Escoles Bressol Municipals 0-3 que actualment només cobreixen el 20 per cent de la possible demanda i ho complementarem amb un pla general d'atenció 0-3 que inclourà diferents fórmules i capacitats de les famílies de triar la seva. I tot això amb criteris socials.
- Una aposta decidida pels Instituts-Escola, de manera que l'alumnat i la seva família puguin entendre quin és el projecte educatiu que abastarà fins als 16 o 18 anys i del qual l'alumne formarà part.
- Posarem en marxa un programa de deu milions d'euros de beques salari per a l'alumnat amb risc d'abandonament escolar un cop acaba l'Educació Secundària Obligatòria perquè pugui continuar formant-se.
- Un increment notable de les activitats de lleure relacionades amb educació que van des de l'educació artística a l'esport, passant per projectes específics relacionats amb cultura i ciència per garantir que tot l'alumnat que ho vulgui pugui participar en termes d'equitat i que no es produeixin desigualtats per causes econòmiques. El que passa fora de l'escola a partir de les 5 és tan important com el que passa a dins.
- Un increment de l'oferta de Formació Professional Dual en els centres educatius de manera que la inserció en el mercat laboral sigui més exitosa a través d'aquesta experiència que s'ha demostrat eficaç i òptima.
- El seguiment de l'alumnat que, per les raons que siguin, abandona l'Educació Secundària Obligatòria sense obtenir la graduació a fi d'aconseguir a través de beques salari la possibilitat que acabi obtenint el títol mentre aprèn un ofici.
- Estudiarem la millor manera d'evitar la segregació escolar en el sistema educatiu de la ciutat aprofundint en els recursos que la llei ens dona per atendre situacions indesitjades. Ho farem ampliant les mesures previstes en el pacte parlamentari impulsat pel Síndic de Greuges a través de mesures com la dotació de més recursos als centres que més ho necessiten i programes de formació per als equips directius per a la millora de la imatge del centre.

- Disposem de la Llei d'educació de Catalunya, que atorga a les direccions i als mestres i professors un seguit de recursos per poder atendre amb més precisió la individualitat de l'alumnat. Hem de donar tota la formació necessària per explotar al màxim aquests recursos que dona la llei.
- Hem d'aconseguir que educació i cultura vagin de bracet i que els centres educatius coneguin les realitats que existeixen a la ciutat més enllà de les parets que els acullen. En aquest sentit volem potenciar que la cultura entri al sistema educatiu de forma habitual i que l'educació surti periòdicament a buscar la cultura. I fer-ho, també, combinant el coneixement i relació entre professorat i alumnat de centres de diferents punts de la ciutat que puguin coincidir en llocs comuns.
- I finalment, i que no vol dir que sigui el menys important. Tenim instruments poderosos per entendre que l'educació no s'acaba quan es finalitzen els estudis obligatoris, postobligatoris o universitaris. Disposem d'espais públics i privats (escoles d'adults) i, sobretot, la possibilitat d'una gran aliança amb la cultura: biblioteques, centres cívics, universitats, fàbriques de creació, museus, galeries d'art, llibreries, sales polivalents en els quals la ciutadania pot exercir un dels drets més importants que cal exercir: l'educació al llarg de la vida. Hem de crear el marc per donar suport i difondre totes aquestes activitats que conjuntament amb l'educació reglada facin de Barcelona la millor ciutat educadora del món. No només volem, sinó que necessitem ciutadania formada i amb sentit crític. I això es produeix durant tota la vida.

8. La cultura com a motor social

Cultura vol dir habitar, també cultivar. En contraposició a la ciutat construïda, la cultura ens parla de la ciutat habitada.

La Unesco defineix la cultura com “el conjunt de característiques espirituals, materials, intel·lectuals i afectives que caracteritzen una societat. Engloba les arts, les ciències, les lletres, el modus de vida, les lleis, els sistemes de valors, les tradicions i les creences. I es refereix a tot allò que és après, transmès, produït i creat. Hem de tenir cura de tot allò que hem après, transmès, produït i creat, i hem de mantenir les condicions per seguir-ho fent. Transgredir el que som, traspassar els límits del que hem conegut i de les convencions que hem acceptat. Cultivar. Construir. Compartir. Aquest pou comú evoluciona amb el temps, s'alimenta dels intercanvis i, sobretot, a partir de múltiples maneres diferents de ser, pensar, actuar i comunicar en comunitat.

La cultura neix i es fa gran en la diversitat, en el diàleg amb les altres cultures, en el respecte a la diferència. La cultura també ens mostra i ens situa al món. Reflecteix el que som, i converteix els nostres valors en valors universals. Per contra, la manca de cultura pot fer que una ciutat i una societat esdevinguin irrellevants.

La ciutat de Barcelona ha respòs històricament a l'ambició d'una ciutat que ha exercit de capital sense ser-ho. Ara cal dotar el projecte de Barcelona d'un major perfil cultural, de manera que la cultura recuperi la centralitat. Barcelona és única: no s'han de copiar models aliens, sinó apostar per bastir un model propi que li confereixi singularitat i identitat dins l'àmbit global.

Un abús del terme cultura ens ha portat sovint a limitar-la a les arts creatives i a les pràctiques de producció i exhibició. Desvinculada de la capacitat democratitzadora de l'educació, la cultura i la creativitat perden la seva força, esdevenen un univers tancat, com un passaport de vida amb accés restringit. D'aquí que aconseguir convertir-la en un bé universal és la dificultat principal no només de les polítiques culturals, sinó de la mateixa democràcia.

Hem de desenvolupar un projecte ampli, que treballi la cultura com a:

- **Motor de cohesió social.** La cultura construeix comunitat, recupera la memòria, repara conflictes. És una eina bàsica per incidir en la meritocràcia i reduir les herències i llegats culturals que generen desigualtat. Des d'aquest punt de vista, hem de reivindicar la cultura com un dret, garantir un accés universal a la cultura, i això vol dir no només aplicar preus socials en tota l'oferta cultural en què participa l'Ajuntament de Barcelona, sinó també fer visible i representativa la diversitat cultural que té la ciutat, treballar projectes intergeneracionals i afavorir l'accés cultural d'aquells col·lectius que viuen situacions de vulnerabilitat o limitats de llibertat.

Alhora, hem de fer una aposta important per desenvolupar al màxim una proposta cultural educativa de ciutat. L'escola és l'espai capil·lar que arriba a tot el territori i a tota la població, i és el primer soci que la cultura necessita per germinar-se i disseminar-se. Però la cultura i la creació també han d'entrar al barris, a les cases, a les comunitats de veïns i a la televisió pública. I, sobretot, ha de prendre l'espai públic.

- **Motor d'educació:** Sovint es defineix la cultura com el que queda després de l'educació, però, en realitat, la cultura és motor d'educació: incrementa la capacitat crítica i de llegir el món, fomenta la creativitat com a base del pensament disruptiu i la innovació formal i ofereix una capacitat d'abstracció

com a brúixola imprescindible per llegir el món contemporani en què vivim. Vincular la cultura a l'educació és segurament un dels principals reptes que ens proposem afrontar.

- **Motor de creació:** Els darrers governs municipals i la crisi econòmica han causat estralls en el món cultural. Malgrat haver-se mantingut el pressupost de l'Ajuntament, la manca de confiança amb els artistes i creadors i la minva de pressupostos de la resta d'administracions han reduït el sistema creatiu a la pura subsistència i han condemnat una gran part dels seus creadors a viure en una precarietat permanent. Barcelona és una ciutat que crea i atrau talent, però aquest necessita d'un ecosistema que li permeti desenvolupar-se i créixer.
- **Motor de bon govern:** La cultura està ansiosa per ser governada. Ser governada no vol dir ser dirigida. L'Administració ha de ser més dinamitzadora i facilitadora que productora. Ha de ser la peça que faci possible que la creació trobi els espais, els moments i els públics. Ha d'acompanyar la cultura en el seu desenvolupament, connectar i crear sinergies per enfortir-ne les capacitats de gestió, facilitar els circuits i l'accés als recursos, informar de possibilitats i oportunitats de presència i de finançament.
- **Motor econòmic:** La cultura aporta prop de 4.000 milions d'euros al VAB de Catalunya, el doble que sectors com l'agricultura i un terç del que aporta la construcció. Hi ha més de 35.000 empreses, que representen el 3,5% del total de treballadors de Catalunya, amb més de 100.000 persones ocupades. Hi ha sectors culturals empresarials de tradicional i reconegut prestigi, com és el llibre o les arts escèniques i la música, amb una presència a Catalunya de sector privat molt important. I nous sectors emergents, com el disseny, la moda, la creació de continguts digital i videojocs amb capacitat de esdevenir importants pols de creixement. I finalment el cinema, que requereix encara un suport important per consolidar el seu lloc en l'espai europeu en creixement. Barcelona ha de ser una ciutat de coneixement i ha de ser l'economia del coneixement la que faci créixer el país.

En general, però, la precarietat, el minifundisme i l'escassa projecció són habituals.

Què necessitem?

+CAPITALITAT i + LIDERATGE

Assumir el rol de capitalitat.

Barcelona ha d'assumir la seva dimensió metropolitana i la seva projecció internacional. Pensar les polítiques culturals en clau metropolitana i teixir complicitats amb els

ajuntaments de l'àrea, per crear nous pols de centralitat, nous circuits d'exhibició i nous itineraris patrimonials.

S'ha de posicionar davant la resta d'institucions exigint el seu compromís vers la cultura i el compliment dels compromisos adquirits.

Ha de crear un espai de coordinació interinstitucional per sumar i prioritzar línies d'actuació estratègiques compartides (projectes, circuits, creació, etc.), redefinint les missions dels grans equipaments culturals del país, els quals han d'actuar com a motors de programes culturals desenvolupats en xarxa per tota la ciutat. Les institucions culturals han de ser més horitzontals i poroses. I estem en el moment idoni per fer-ho. El nostre model cultural prové de les estructures pensades i executades durant els anys 80 i 90. Avui, els nous directors de les grans institucions culturals de la ciutat són de la nova generació. És justament aquest canvi generacional el que ens ha de possibilitar repensar la manera com aquestes institucions es relacionen amb la ciutat i penetren en els escenaris internacionals alhora que en reben la influència. Potenciar les xarxes i la creació de nous nodes, i impulsar focus culturals que emergeixen amb força a la ciutat: Glòries, Montjuïc, Ciutat Vella, Paral·lel, etc.

Fer una aposta per la internacionalització obrint les programacions de la ciutat a l'escena contemporània internacional, essent palanca per la promoció exterior de projectes del país. Barcelona sempre ha estat un espai d'atracció de talent. En aquests moments s'ha de convertir en ciutat d'acollida de talent internacional i promoció de talent local, que ha de trobar en Barcelona una plaça des d'on actuar i treballar per tot el món.

- Mantenir i incrementar les coproduccions amb les institucions de tot el món. Incloure els actius en l'agenda internacional de la ciutat.
- Reivindicar el paper dels equipaments culturals com a ambaixadors de Barcelona al món i com a introductors a la ciutat de projectes culturals innovadors d'arreu.
- Mobilitzar les xarxes internacionals creades per tot el teixit cultural de la ciutat. I valoritzar la capacitat de presència dels creadors, programadors i intel·lectuals de la ciutat en l'àmbit internacional. Aquests són els millors ambaixadors que tenim.

LA CULTURA DE LA CIUTAT DEMANA SER GOVERNADA

Una Administració que facilita i acompanya

- Refundar l'ICUB: d'una estructura que produeix a una estructura que dinamitza tot allò que passa a la ciutat protagonitzat per creadors, institucions públiques, institucions privades i que ajuden a col·locar la cultura en el lloc adequat: el centre de la societat, el nucli, el cor mateix del que significa ciutadania plena i efectiva.
- Incrementar l'autonomia de gestió dels centres dependents directament o indirecta de l'ICUB.
- Reduir progressivament la burocratització de l'Administració.

De llarga mirada

- Definir un projecte cultural global de llarga durada (20 anys).
- Crear una taula de finançament a 10 anys en l'àmbit de la cultura i definir quines són les prioritats culturals de la ciutat juntament amb la Generalitat.
- Dotar de seguretat econòmica les institucions culturals, obrir la via de contractes programa a mitjà termini (3 anys), que permetin una planificació a mitjà i llarg termini.

Donar estabilitat als projectes

- Promoure contractes pluriennals a companyies per un període de tres anys per a consolidar-se com a creadors.
- Potenciar les formacions amb voluntat d'estabilitat (companyies, grups, galeries, etc.), que, a més de contribuir a crear marca cultural a la ciutat, proporcionen un marc d'estabilitat laboral i de qualitat artística. És important proporcionar a les companyies, especialment a les companyies joves, espais de creació però també d'exhibició.
- Facilitar sales amb un aforament d'unes 300 persones per ajudar a consolidar projectes artístics en el seu recorregut (possible autogestió de companyies per un període de temps determinat. Manca d'espais d'exhibició i manca de circuits de distribució a la ciutat, una situació que s'agreuja per la deficient coordinació entre l'Ajuntament i la Generalitat.
- Obrir línies de fons reintegrables, retornables un cop assolit un mínim de taquillaatge, i de préstecs tous per producció, inversió i desenvolupament de projectes.

- Donar estabilitat a les sales de petit format i espais d'assaig i creació. La creació artística també necessita espais d'invisibilitat, el que seria l'equivalent a la recerca bàsica científica. Són imprescindibles per a la innovació.

Combatre la precarietat

- El Govern municipal ha de posar-se al capdavant del combat contra la precarietat. Assegurar el compliment de les condicions legals dels contractes per part de les empreses subcontractades per l'Ajuntament. I ha d'afavorir la consolidació d'un mercat laboral estable en el sector i avançar cap a les intermitències.
- Aplicar un codi de bones pràctiques en aquest sector des de la transparència i la perspectiva de gènere.
- Dignificar les condicions de treball dels professionals de la cultura, tenir cura dels creadors, acompanyar-los en el seu itinerari i donar-los seguretat per crear.

Millorar el finançament i la fiscalitat

- Promoure i facilitar la concessió de llicències per a disposar de nous espais culturals en el conjunt del territori urbà, i fer polítiques urbanes que limiten l'especulació en el preu de lloguer dels locals que posen en perill la continuïtat del projectes culturals.
- Fer polítiques fiscals favorables a la cultura: IBI reduït, aplicació del 50% de la taxa turística a projectes culturals.
- Facilitar l'accés a finançament internacional, procedent de la UE i del Banc Europeu d'Inversions per tal de desenvolupar les missions europees definides com a prioritàries –per exemple, la interculturalitat o la cohesió social– crear projectes en xarxa i participar activament en la construcció de l'Europa creativa, social i cultural.
- Crear una estructura de cerca de finançament privat per al suport de projectes d'impacte social i descentralització territorial. Fomentar el mecenatge. No creiem en el patrimoni que té el país i perdem col·leccions i obres privades. Fer créixer la Fundació Barcelona Cultura, com a espai de finançament, mentoria i formació de projectes de país.

SUPORT A LA CREACIÓ I A LA INVERSIÓ EN INNOVACIÓ

Suport al creador

- Proporcionar als creadors l'acompanyament en la gestió, comunicació i internacionalització i cerca de finançament dels seus projectes. Sobretot als actors culturals de base (creadors, petites companyies, entitats, etc.).
- L'ICUB ha de donar suport a la presència de creadors de la ciutat en les programacions dels centres, sales d'exhibició, biblioteques.

Crear i consolidar el sistema de circuits de promoció i exhibició

- Crear itineraris compartits pel conjunt de sales (centres cívics, ateneus, sales de petit format, llibreries, fàbriques de creació, etc.), festivals o iniciatives que ajuden a la difusió cultural amb una mirada d'impacte social.
- Reforçar estructures de promoció existents que tot i estar fora de la ciutat juguen un rol important per tota la cultura del país (Fira de Música de Vic, Fira de Teatre de Tàrraga, Festival de Cinema de Sitges, etc.).
- Donar suport a les companyies de teatre amateur, amb un impacte important sobre els barris i estretament lligades als ateneus i centres cívics de la ciutat.
- Consolidar les fàbriques de creació, maximitzar-ne la utilització. Completar el mapa amb una fàbrica de creació dedicada a la música. La característica de les fàbriques de creació és que són un híbrid entre l'exhibició comercial i l'experimentació, al qual s'afegeix un altre element essencial: l'arrelament al barri on estan, que es materialitza en la seva connexió amb la resta d'equipaments del seu entorn: biblioteques, museus, instituts, etc.
- Incrementar la presència de la cultura i representants del sector a la televisió pública, especialment a BTV.

APOSTA PER L'EDUCACIÓ

- Crear un equip de dinamització pedagògica a cada districte, que treballi amb les escoles, faci créixer i multiplicar les residències artístiques –avui només a un 20% de les escoles de la ciutat– connecti les escoles amb programes educatius dels centres culturals o amb l'oferta cultural del districte.

- Obrir una línia d'ajuts per facilitar la mobilitat d'alumnes per assistir a programes culturals.
- Convertir els centres culturals en espais de trobada social, espais de coneixement i difusió oberts a tothom, laboratori d'idees i un centre educatiu i un espai de construcció del coneixement.
- Portar la cultura a col·lectius que tenen dificultats per accedir-hi: hospitals, geriàtrics, presons, etc.

Calen unes polítiques culturals amb una clara vocació social que incentivin tant la interculturalitat com la igualtat de gènere.

REFORÇAR LA CAPACITAT DE GESTIÓ

- Crear "Barcelona Actua", una Barcelona Activa de segona generació enfocada a activitats de risc, amb un alt impacte social. Una eina per enfortir el vessant empresarial i econòmic dels sectors creatius, oferint assessorament en la gestió, formació enfocada al desenvolupament dels projectes i cerca de fons de finançament...
- Obrir el concepte de cultura en àmbits no tradicionals, i apostar per nous sectors emergents: més enllà de la ciència i el coneixement, el disseny, la moda, la producció de videojocs i la creació de continguts digitals..., vetllant per incidir en tots els àmbits i formats, en què els continguts impacten i donen caràcter a la societat.
- Convertir la cultura en l'agent transformador que vetlla i debat sobre els objectius de desenvolupament sostenible, que elabora propostes de transformació i implica el conjunt de la societat en la construcció del seu futur col·lectiu.

CULTURA = + CIUTAT

- Crear un centre d'agitació a cada barri que vetlli per maximitzar la multiplicació i interrelació de les propostes, connectar equipaments, col·lectius i associacions que actuen en un mateix territori i promoure la difusió de les activitats en totes les capes de la societat.
- Crear una oferta de formació/creació artística multidisciplinària a cada districte, començant per aquells que no disposen d'una oferta pública, oferint beques socials per assegurar-ne l'accés.

- Contribuir des de la ciutat a ordenar el mapa d'ensenyaments artístics de caràcter professional, definint nous recorreguts transversals. Proposant nous programes de recerca i de formació pedagògica.
- Proposar un programa d'inversió que faci possible que a cada districte hi hagi una oferta de comerços culturals (llibries, música, etc.).
- Impulsar un nou districte creatiu a Montjuïc, convertint el recinte de la Fira, situat a l'avinguda Maria Cristina en un nou espai de creativitat. I enfortir la visibilitat, la coordinació i la interrelació amb els tres pols artístics que hi ha a la ciutat: Montjuïc, Ciutat Vella i Glòries.

II. Socialitzar l'èxit

9. Aprofundir en l'economia del coneixement: Barcelona és ciència i tecnologia

La ciutat és avui una referència internacional en la recerca científica. El Parc Científic acull 10 instituts de recerca de primer ordre entre els quals hi ha l'Institut de Recerca Biomèdica. A Cerdanyola tenim el Síncrotró, accelerador de partícules que s'usa a nivell mundial per fer innovació de primer nivell. Les universitats compten també amb un important paper en la recerca científica. Hem de continuar essent capdavanters en aquest sector.

Barcelona serà candidata a acollir el nou supercomputador europeu. Aquesta serà una aposta a la qual hem de donar tot el suport i l'empenta. Aquest projecte, com el supercomputador que ja tenim en marxa, és clau per poder atraure talent i també empreses que vulguin explotar la innovació derivada dels resultats de la recerca.

Impulsarem tot el potencial de què Barcelona ja disposa per tenir una posició de lideratge en la quarta revolució industrial en tant que una de les àrees científiques més productives i amb major dinamisme en creació d'start-ups d'Europa.

Reforçarem els pols de coneixement ja existents al voltant de les universitats i centres de recerca, i en promourem de nous, principalment Ciutadella, Front Marítim del Besòs, 22@, i àrea de l'Escola Industrial, que sumin l'impacte urbanístic i territorial al món de la recerca, a l'impuls de la nova economia i al teixit social, perquè es potenciïn entre ells.

Durem a terme actuacions destinades a promoure tot el talent existent, atraure'n més, i acompanyar-lo en la seva implantació, desenvolupament i internacionalització. Això inclou vinculació de ciència i escola, promoure vocacions científiques trencant el desequilibri de gènere, generar cultura científica a la ciutat, i desenvolupar accions de retenció de talent en forma, per exemple, de facilitar allotjament tant per a investigadors com per a joves emprenedors del món científic i tecnològic.

Farem de la facilitació de l'hostatge d'empreses tecnològiques, sobretot en la seva fase inicial, un objectiu estratègic de ciutat, sabent que és en l'entorn de les start-ups tecnològiques on es du a terme la transferència del coneixement i la innovació que després genera la indústria 4.0.

Orientarem tota l'activitat de Barcelona cap al coneixement, governant amb eines de ciutat intel·ligent i fent que empreses locals trobin en l'Ajuntament un soci proper i un client.

Establirem accions estratègiques de transferència de tecnologia, tant orientant la bona feina de Barcelona Activa cap al reciclatge tecnològic i la transferència com apostant per la captació d'inversions tecnològicament avançades.

Barcelona o com fer que les empreses tecnològics tinguin mirada social.

En els últims anys Barcelona ha consolidat el Mobile World Congress, el gran esdeveniment mundial de la telefonia mòbil que fixa les prioritats a desenvolupar des del punt de vista de la innovació. En aquest recorregut, l'Ajuntament no ha escoltat prou i només ha centrat els seus esforços en l'esdeveniment. La resta de l'any ha fet política d'esquenes a l'ecosistema digital de la ciutat, que ha crescut amb una vitalitat extraordinària malgrat aquesta manca de suport municipal.

Sectors com l'e-commerce, el biomèdic i la salut, la intel·ligència artificial, el 5G i les tecnologies mòbils, les smart cities o l'economia de plataformes estan aportant molt a l'economia i a la projecció internacional de la ciutat. Hem d'incorporar millor aquest sector a la definició de polítiques que fomentin el creixement i l'equilibri amb la ciutat. I farem que Barcelona sigui una ciutat exigent, amb les empreses innovadores: la innovació ha de ser equivalent a responsabilitat social.

Mobilitat, futur del treball, futur del turisme, intel·ligència artificial són reptes inèdits en què la ciutat ha de tenir una visió a llarg termini coneguda i compartida per tots els actors que la conformen.

És imprescindible que l'Ajuntament de Barcelona aportï visió i lideratge al diàleg institucional amb tots els nivells de govern que tenen incidència en la definició de les seves polítiques digitals i per això cal, malgrat no tenir-ne competències, que l'equip de govern municipal pugui participar en la definició d'aquestes polítiques de futur perquè en el desenvolupament d'aquest sector empresarial, la ciutat demana i exigeix respostes per millorar-ne la gestió. Per això cal:

- Una Taula de diàleg permanent amb la Generalitat de Catalunya.
- Seguiment de l'acció del Govern de l'Estat en matèria de societat de la informació.
- Participació activa al Comitè de Regions Unió Europea i reforç de la influència a totes les institucions europees.
- Barcelona ha de connectar proactivament amb els pols d'innovació a Catalunya per crear un ecosistema potent, equilibrat i líder a nivell internacional.

Hem de poder fixar un Pla Estratègic de la Societat del Coneixement a Barcelona que, en col·laboració amb tots els actors implicats, estableixi els consensos bàsics metropolitans per fer polítiques davant el canvi digital. I això significa:

- Reconnectar Barcelona Activa amb les principals associacions i entitats representatives de la indústria digital a casa nostra.
- Construir una marca de col·laboració publicoprivada en l'àmbit digital i tecnològic que promogui Barcelona a nivell internacional.
- Reforçar l'economia social i solidària en l'àmbit de les noves tecnologies.
- Convertir el Barcelona Digital Talent en un autèntic motor per la millora de la captació de talent.
- Donar suport a les empreses en tot el seu cicle de vida, també mitjançant el disseny de condicions externes per al seu creixement a la ciutat i fora d'ella.
- Programa d'habilitats i competències laborals per a la societat de la informació.
- Programa Dones i tecnologia per millorar la presència de la dona en el sector digital.
- Programes d'educació i sensibilització sobre tecnologia, societat i polítiques públiques.
- Impuls a les polítiques de dades obertes de l'administració, d'empoderament de la ciutadania en el control de les seves dades i de la participació ciutadana online.
- Impuls d'una nova administració electrònica que combini les noves tecnologies amb una visió de l'Administració orientada al nou ciutadà usuari digital.

Nous sectors emergents

A més de l'economia digital, Barcelona ha d'apostar per nous sectors emergents estratègics, capaços de crear importants transformacions a la ciutat i impulsar una nova economia: l'àmbit de la biomedicina i la bioenginyeria; la sostenibilitat ambiental, la transformació energètica i el seu impacte en la transformació del sector del transport i la construcció; i, també, les indústries creatives, vinculades al disseny, i la producció

de continguts digitals. Finalment, el desenvolupament de l'economia digital donarà lloc a nous espais empresarials en la cadena de producció de recuperació i transformació de materials.

Per impulsar aquests sectors caldrà:

- Crear un instrument capaç d'activar, formar, finançar i acompanyar aquests nous sectors en el seu desenvolupament: una Barcelona Activa de segona generació.
- Participar mitjançant accions en el finançament de les empreses desenvolupades –també les digitals– en que participa l'Administració. Aplicar el retorn a microcrèdits sense interessos per impulsar iniciatives emergents.

10. Turisme: socialitzar l'èxit

Segons les dades del 2018, la ciutat va rebre 15,8 milions de visitants dels quals el 76%, 12,1 milions, eren estrangers. Més de 30,5 milions de pernотacions amb una mitjana de despesa de 1.112 € per càpita. Només en despesa el turisme es deixa 20.606 M€ anuals en transport d'arribada i sortida, transport intern, allotjament, restauració i compres; 56M€ cada dia de l'any. I en impost turístic paguen de mitjana 21.360 € diaris la meitat dels quals no es queden a la ciutat, ja que serveixen perquè el Govern de la Generalitat redistribueixi aquests diners arreu del territori.

L'excessiva concentració en determinades zones deixa la imatge que el turisme ho ha envaït tot. Encara que amb les dades de visites, la proporció és 1 turista / 10 barcelonins.

Malauradament la concentració en determinats barris o indrets turístics genera aquesta sensació invasiva.

Paguen aquests diners les despeses i derivades de l'ús turístic de la ciutat com l'encariment de l'habitatge, la gentrificació, la concentració a l'espai públic o la parctem- atització?

Una ciutat que atrau turistes ha de tenir cura, sobretot, dels seus atractius. Però també ha de tenir cura dels estralls que aquest turisme causa. És l'hora d'equiparar-nos a altres ciutats europees que viuen fonamentalment del turisme, com París, Roma, Berlín o Brussel·les. Això vol dir governar el turisme, cosa que aquesta ciutat no ha fet en els últims quinze anys. Mentre el nombre de turistes creixia s'han fet poques polítiques de gestió i de compensació.

Això vol dir que farem una gestió integral del fenomen turístic buscant una millor distribució de costos i beneficis a tota la ciutat. Que l'intercanvi turisme-ciutat sigui beneficiós per tots dos. El turisme ha de pagar a la ciutat el cost real de la seva estada.

Governar el turisme vol dir aplicar les 3 R's: Redistribuir, Reorientar i Reordenar.

Redistribuir:

- L'èxit turístic
- Incrementar l'impost turístic per posar-nos al nivell d'altres ciutats europees i establint tarifes diferents en funció de les zones que ja ha establert el Pla Especial Urbanístic d'Establiments Turístics.
- Incrementar el percentatge que la ciutat recapta de l'impost que gestiona la Generalitat a través d'un recàrrec en la quota.
- Incrementar la participació que Barcelona rep de l'IVA en funció de la despesa turística que es fa a la ciutat. Actualment, l'Estat només ingressa a les arques municipals 29 M€ en concepte d'IVA.
- Incrementar l'IBI al màxim permès per als habitatges turístics.
- Implantar la T-Mobilitat que permet tarifar el transport públic en funció de l'ús habitual.
- Impacte laboral de l'èxit turístic: Una ciutat de primera no pot tenir sous de tercera
- Incrementar inspeccions sobre les condicions de treball a hostaleria (hotels i restaurants) per acreditar que es cobra el sou decent a basant-se en els convenis.
- Incentivar una millora de les condicions en els convenis col·lectius per acabar amb la precarietat del sector.

Reorientar:

- Nova política de promoció del turisme a la ciutat. Els ingressos obtinguts per l'impost turístic que podrien fregar els 100 M€ els destinarem a espai públic, a cultura (en especial a barris fora del centre de la ciutat) i a la transformació

energètica, de manera que els beneficiaris d'aquestes inversions seran la ciutadania i també el turisme.

- Atraure turisme cultural: aposta per una oferta de cultural al nivell de les grans ciutats.
- Diversificació territorial. Visió metropolitana i catalana de l'oferta turística.

Reordenar:

- Regulació de l'habitatge d'ús turístic. Incrementarem la inspecció i tancament de pisos turístics il·legals i prohibirem llicències d'ús especulatiu.
- Aplicació dels acords impulsats des d'ERC per a establir un límit màxim de 30 persones per a grups organitzats i si són més de 10 amb radioguia obligatori.
- Establiment d'una homologació municipal de les empreses d'audioguia per evitar i perseguir l'intrusisme.
- Zones grogues per a aparcaments d'autocars a les zones turístiques més concorregudes.
- Totes aquestes mesures haurien de concentrar-se en un pacte de ciutat per a la gestió turística.

III. Energia per transformar Barcelona

11. Xoc climàtic – la transició energètica és una prioritat per Barcelona

La comunitat científica ha posat el repte climàtic a l'agenda mundial. El darrer informe de l'IPCC, depenent de Nacions Unides, dona una finestra fins el 2030 per poder canviar la tendència d'increment d'emissions de CO2 i establir el camí per arribar a la plena descarbonització de l'economia pel 2050. Barcelona té, afegit, la toxicitat dels òxids de nitrogen i micropartícules emeses principalment per un model de mobilitat fòssil propi de les ciutats del segle XX i que afecta greument a la salut i qualitat de vida dels ciutadans.

Per fer-ne front, cal fer una bona diagnosi, fixar objectius clars, mobilitzar els recursos humans, tècnics i econòmics necessaris i promoure una governança adequada que cerqui la complicitat entre el sector públic, el privat i la ciutadania. La transició ecològica ha de ser una de les apostes principals en la transformació de la ciutat, de la regió metropolitana i del conjunt del país i significarà un nou impuls social, econòmic i empresarial que ofereix oportunitats per tothom.

La Unió Europea ha aprovat objectius molt específics de cara al 2030:

- 32% d'energia final d'origen renovable
- 35% de millora en eficiència energètica
- Reducció del 40% de les emissions de CO2 respecte els valors del 1990.

A Catalunya tenim una llei pionera de Canvi Climàtic (Llei 16/2017) que si bé en el seu moment va fixar objectius ambiciosos, avui ja s'han de revisar a l'alça per fer-los compatibles amb Europa. La Llei de Canvi Climàtic planteja un repte de gran magnitud a la societat catalana: el tancament de les centrals nuclears i, alhora, una reducció de les emissions de CO2 abans del 2030 (40% sobre les emissions de 1990).

Per fer-ho possible, caldria, per exemple, instal·lar més de 40 vegades l'energia solar que tenim avui a Catalunya per arribar als objectius fixats per al 2030. I això és un repte per les ciutats i el territori. La transformació del sector energètic i la confluència amb el de les telecomunicacions i la mobilitat obre oportunitats impensables fa pocs anys que canviaran la manera de consumir i produir energia..

El sector energètic pot fer créixer Barcelona facilitant les condicions per capturar el valor econòmic i social que s'obren amb aquests processos de transició. Recerca, innovació i aplicació. Un triangle que beneficiarà el clima, la salut i l'economia tot promovent el benestar i l'equitat.

Els experts concreten la dècada dels anys 20 com els clau per canviar la tendència d'emissions de CO2. El nou Ajuntament de la ciutat que governarem tindrà en la transició

energètica un dels pilars del futur de la ciutat de la propera legislatura, però també a mig i llarg termini. I, per tant, ens comprometem a ser agents actius perquè tot això succeeixi, per fer-ho possible, buscant les aliances i les complicitats en tots els àmbits: internacional, públic, privat i ciutadania.

Necessitem la nova energia per transformar Barcelona de cap a peus. I per fer-ho, hem de donar perspectiva climàtica a totes les accions de govern. Especialment en els àmbits de l'urbanisme, la mobilitat, l'habitatge, els residus, l'aigua o el medi natural. Per això, des de l'administració ens proposarem:

- Declarar al màxim nivell institucional l'Emergència Climàtica. Posarem la qüestió al centre del debat públic informant de la situació, de les seves implicacions actuals i futures. És fonamental anticipar i comunicar per evitar lectures demagògiques i alarmistes alhora que combatre aquelles veus que intencionadament en vulguin minimitzar la seva importància.
- Fixar objectius ambiciosos de reducció d'emissions de CO2 del 40% sobre els valors de 1990, el que implica doblar la intensitat de l'esforç recollit en el Pla Clima 2018-2030.
- Promoure un New Green Deal que mobilitzi durant el conjunt de la legislatura 1500M€ amb lideratge públic i col·laboració amb el sector privat i la ciutadania.
- Garantir l'equitat de la transició ecològica per reduir la pobresa energètica és una prioritat principal que s'inclourà en el disseny de qualsevol mesura i política de transició ecològica.
- Elaborar pressupostos de Carboni de la ciutat i fixar indicadors i mecanismes de seguiment participatius dels objectius anuals amb experts i la ciutadania.
- Taxar les emissions contaminants i tòxiques de manera intensiva, progressiva, universal i fiscalment neutre.
- Promourem la compra pública amb traçabilitat de l'empremta de carboni obligatòria, prioritzant els productes, serveis i subministres nets i de proximitat. L'administració agafarà un paper exemplificant en la reducció d'emissions.
- Pla d'activació dels edificis davant el xoc climàtic: eficients, flexibles i generadors d'energia. Concretament promourem la substitució de tancaments i cobertes de 5.000 habitatges anuals, incloent la rehabilitació integral quan convingui. Electrificarem anualment 2.000 aparcaments per preparar-los per la recàrrega del vehicle elèctric per disposar de fins a 120.000 places

electrificades. Facilitarem la instal·lació de 400MW d'energia solar durant el mandat en teulades de la ciutat en mans de la ciutadania el que significa incrementar en un 3% la contribució de les energies renovables en els usos finals d'energia.

- Ens comprometem a assolir un acord signat amb tots els agents involucrats, com són, entre d'altres, la distribuïdora elèctrica, els operadors de telecomunicacions, el gremi d'instal·ladors, els administradors de finques i el govern municipal per garantir una infraestructura elèctrica i de telecomunicacions preparada per afrontar el repte de la transició. Farem de la capacitat de trobar complicitats entre tots els agents un tret distintiu del govern per garantir que les coses passin. Per exemple, involucrant-nos en la planificació de com ha de ser la xarxa de distribució per poder assolir els objectius de renovables i de mobilitat elèctrica.
- Garantir el dret a respirar aire net amb mesures efectives per eliminar els principals focus d'emissions tòxiques i contaminants de la ciutat amb l'aplicació de mesures combinades de fiscalitat, transport públic i promoció dels desplaçaments a peu i bicicleta.
- Fer de Barcelona Energia l'instrument executor perquè cada comunitat de veïns, cada bloc d'habitatge, cada polígon industrial o cada barri de Barcelona i de la regió metropolitana es puguin convertir en generador i gestor d'energia neta la qual cosa pot generar estalvis en econòmics i d'emissions del 40%.
- Amb visió de país, amb correspondència amb el territori i respectant els cicles ecològics, impulsarem projectes energètics arreu basats en acords bilaterals de compra de l'energia renovable a un preu just. Una oportunitat de reduir la dependència de tercers països i fer possible la transició energètica a Catalunya.
- Afrontar accions de mitigació per anticipar els impactes derivats del canvi climàtic propis de ciutats mediterrànies costaneres.
- Identificar les illes de calor dins la ciutat i proposar accions de mitigació (arbrat, canvi de circulació...)
- Política de residus basada en el cicle de la matèria.
- Estratègia residu zero, utilitzant instruments de compra pública innovadora.
- Adaptar el model de recollida a les característiques de cada barri. Fixem

l'objectiu d'assolir el 60% recuperació de la brossa orgànica prioritzant la separació en origen i un sistema de recollida no anonimitzat.

- Programarem el tancament de la incineradora de residus i mentrestant garantirem la transparència i un procés de participació ciutadana.
- Reduirem en origen els envasos i plàstics d'un sol ús i l'eliminació definitiva de bosses de plàstic a finals del mandat, com a material d'ús comercial per el gran consum.
- Vetllar pel cicle ecològic de l'aigua i una gestió de vocació pública, d'acord amb el Pacte de l'Aigua.
- Promoció de l'economia circular per oferir oportunitats econòmiques a ciutadans i empreses i, alhora, fent dels residus el recurs d'una nova activitat o procés productiu.
- Promoure la innovació i la creació d'empreses del sector energètic, ambiental i telecomunicacions per a fer front als reptes tecnològics i socials de la transició energètica amb una òptica d'economia circular.
- Vetllar pel manteniment dels sistemes ecològics de la ciutat com Collserola, el riu Besós i Llobregat i el mar, així com facilitar la connexió biològica entre ells a través de la ciutat tot promovent i preservant la biodiversitat.

12. El moment de canviar la mobilitat

La transició energètica ens ofereix també la possibilitat de donar un nou impuls a la mobilitat de la ciutat i de l'àrea metropolitana. El 2018, metro i autobús han batut rècords amb més de 600 milions de validacions (400M al metro i 200M a l'autobús). Però encara hi ha recorregut per fer. La incorporació progressiva de les infraestructures previstes, que han estat aturades per manca de compromís de l'administració corresponent combinat amb la manca de fermesa i lideratge municipal en el compliment d'aquests compromisos (Sagrera, L9, Línies de Rodalies), ha de consolidar-se en els propers vuit anys.

Amb l'esgotament del Pla de Mobilitat Urbana que ha finalitzat el 2019 tenim l'oportunitat de redissenyar aquest pla per fixar nous objectius per a la ciutat però tenint en compte els 36 municipis de l'Àrea Metropolitana. Barcelona és capital, sí. Però la seva capitalitat ha d'estar basada en la ciutat que connecta amb i entre els municipis de la

Regió Metropolitana. Una capitalitat basada en la capacitat de generar activitat i intensitat i, sobretot, una capitalitat basada en la generositat i el diàleg per a buscar objectius comuns i compartits.

Des d'aquesta perspectiva, cada dia es registren 800.000 desplaçaments d'entrada i sortida de la ciutat en vehicle privat. Amb l'entrada en vigor el 2020 de la limitació de circulació dels vehicles contaminants esperem una reducció important d'aquest trànsit. Ara bé, serà insuficient i, en tot cas, ha d'evitar incrementar els nivells de pobresa energètica de la població més vulnerable.

Per això, la nostra visió de mobilitat la fixem en garantir el doble dret d'accessibilitat i de respirar aire net amb els següents principis:

- Fomentar el canvi de la cultura de mobilitat al conjunt de la regió metropolitana.
- Reduir els focus d'emissions tòxiques a la ciutat i emissions de CO₂, focalitzant en les zones més crítiques i en els emissors més importants en termes relatius per assolir resultats ràpids de millora de la qualitat de l'aire.
- Prioritzar el transport públic –rodalies, metro, tramvia– amb visió metropolitana i la intermodalitat.
- Prioritzar els vianants: destinar l'espai públic de Barcelona a les persones, endreçant els usos i fent-los compatibles. Potenciar els trajectes a peu i en bicicleta.
- Transformar la mobilitat de manera equitativa per a que hi guanyi tothom i per garantir una mobilitat assequible

Entre les mesures sobre mobilitat destaquem:

- Implantar un peatge de toxicitat vinculat al dret a l'aire net, no només a Barcelona sinó a tota l'àrea metropolitana, que s'apliqui en funció del grau de contaminació i el nivell d'ocupació dels vehicles. Estudiar quina és la millor manera d'aplicar-lo, buscant els acords necessaris per tirar-lo endavant de manera immediata. I garantir que el que es recapta a través d'aquest peatge ha de tenir un retorn en base a criteris de redistribució des d'una perspectiva social.
- Posar en marxa amb prioritat la T-Mobilitat, facilitant la intermodalitat amb un sistema de pagament únic serà una prioritat. Inclourà tarifes en funció de l'hora d'utilització per modelar la demanda, reduir congestions i optimitzar el temps de

cada trajecte. Preveurà també descomptes en funció de la freqüència, entre d'altres.

- Ajudarem a transformar les flotes i vehicles professionals de la ciutat perquè canviïn totalment a la mobilitat elèctrica al 2030 amb mesures d'acompanyament progressives.
- Adequarem aparcaments soterrats pels vehicles industrials i habilitarem un aparcament a cada districte on fer la càrrega i descàrrega de camions i furgonetes a partir del qual desenvoluparem un Xarxa de distribució d'última milla.
- Foment canvi de la cultura de la mobilitat, per exemple, des de l'ús de vehicles unipersonals cap a l'ús compartit.
- Determinar les restriccions definitives d'accés a la zona de baixes emissions a partir de l'1 de gener de 2020 i fer-les coherents amb les Directives europees sobre contaminació de vehicles nous per garantir la modernització de la flota de vehicles que circularà per Barcelona durant els propers anys.
- Completar el mapa d'àrees de circulació restringida a tots els barris de la ciutat per aconseguir centres on el cotxe estigui absent. Es tracta de portar aquests espais on els vianants són els protagonistes més que concentrar tota la actuació en una àrea del centre de la ciutat.
- Definirem zones "d'emissions zero" a prop de les escoles i els equipaments concorreguts per protegir als infants i la població dels tòxics que respiren.
- Promoure els trajectes a peu i amb bici i altres mitjans personals a través de connectors verds que actuïn també de connectors naturals dins la ciutat per augmentar la biodiversitat.
- Valor temps. Un màxim de 30 minuts entre Barcelona i municipis de la Regió Metropolitana i 5 nodes de connexió a la ciutat (Catalunya, Sagrera, Sants, Glòries i Barcelona Nord).
- Prioritzem la xarxa de transport electrificada (sense bateries –tren, metro, tramvia- i amb bateries –bus i cotxes elèctrics-) incloent la transformació massiva de la flota d'autobusos pel 2025.
- Desenvoluparem els instruments que preveu la Llei de Finançament del transport públic per garantir l'excel·lència en el servei a un preu assequible i amb mesures d'equitat.

- Prioritzarem la càrrega dels vehicles elèctrics en aparcaments privats i planificarem el desplegament públic segons criteris de demanda i en coordinació amb l'operador de la xarxa de distribució elèctrica per garantir la màxima qualitat de servei al mínim cost.
- Les voreres seran per a les persones i endreçarem els usos de la via pública per una correcta convivència de les diferents opcions de mobilitat de manera segura i eficaç.
- Implementarem una xarxa de mesuradors de la qualitat de l'aire arreu de la ciutat per tenir coneixement en tot moment dels nivells de toxicitat i poder actuar de manera precisa i ràpida.
- Especial atenció en àrees crítiques com el Port per poder fer un seguiment de les emissions ocasionades pel transport marítim i creuers que operen a la ciutat.

Creiem que el principal protagonista de la mobilitat ha de ser el vianant. El qui camina per la ciutat i també fa ús del transport públic. Per això:

- Crearem recorreguts segurs amb prioritat pels vianants, tenint en compte la diversitat d'usuaris i les diverses destinacions.
- Anirem creant teixits caminables al llarg de tota la ciutat.
- Crearem espais de trobada informal inclusius, no generalistes per generar coneixement.
- Introduïrem el nivell de verd necessari pels vianants.
- Crearem recorreguts amb perspectiva de gènere, per gent gran i infants que garanteixin l'accessibilitat per tots els col·lectius.
- Alliberar espai públic: traurem les zones d'aparcament dels carrers de la ciutat, i les concentrarem en els aparcaments soterrats, recuperant així espai públic pels vianants.
- Cosir els barris: la ciutat per als vianants: crear corredors interns en els barris, especialment en les zones que connecten equipaments o noves crear zones de contacte.
- Cosir la ciutat: Incrementar les alternatives d'espais caminables dins i entre

els barris, recuperar la ciutat caminable: travessant illes (per exemple a l'Eixample), creant inter-illes (xamfrans, carrers...), incrementant les zones de vianants distribuïdes pels diferents districtes.

- Creant camins que connectin els dos rius Besos - Llobregat i Collserola amb el Mar.
- Introduïrem progressivament les ciclo vies de diumenge: Diagonal, Gran Via, Paral·lel, Meridiana.... els grans eixos per vianants, bicicletes, patinets... a tota la ciutat.

La nostra aposta pel transport públic passa per donar al valor temps el principal protagonisme. Hem d'aconseguir que entre els grans nodes de la ciutat hi hagi només 15 minuts en transport públic. Quan parlem de nodes ens estem referint a:

- Estació de Sants
- Catalunya
- Sagrera
- Glòries
- Barcelona Nord (entre Gràcia i Vall d'Hebron)

És a partir d'aquests cinc nodes on podem desplegar una política de mobilitat que permeti a la ciutadania moure's de nord a sud i d'est a oest optimitzant, amb una millor informació de totes les possibilitats, la manera d'arribar al seu destí usant sistemes de transport que van més enllà del metro i l'autobús.

Cal, per tant, apostar per una política d'interconnexió que aplegui totes les possibilitats de mobilitat i fer que, especialment en aquests nodes, els transbordaments entre sistemes de transport tinguin el màxim d'oferta possible. Estem pensant en espais on el transbordament entre transport públic es concentri al màxim però també oferint la possibilitat de recórrer al mateix lloc a vehicles unipersonals com ara bicicletes i patinets.

Aquesta concepció més profunda del concepte xarxa i interconnexió ha d'anar lligada, inevitablement, a la finalització dels projectes d'infraestructures i al reajustament d'algunes de les iniciatives que s'han dut a terme els últims anys i que han demostrat ineficàcia en alguns casos. Així, ens proposem:

- Millorar la xarxa ortogonal d'autobusos: Més freqüència, més connexions.
- Finalització de les obres de les Línies 9 i 10
- Connexió de la L4 entre La Pau i Sagrera

- Perllongament de la L2 fins a Parc Logístic
- Perllongament de la L8 de FFGG de Plaça Espanya fins a Gràcia
- Connectar FFGG amb la xarxa nord de la ciutat
- Exigir el compliment del Pla de Rodalies: Doblar Maresme-Llobregat
- Avançar en la connexió del tramvia per la Diagonal

Tenim l'oportunitat de donar un gir a la política de mobilitat de la ciutat en base a aquests conceptes de mobilitat neta i eficaç, el vianant com a protagonista, la potencia de l'oferta del transport públic. I fent-ho, com no pot ser d'altra manera, amb una visió metropolitana atès que la mobilitat fa temps que va deixar de ser un assumpte estrictament urbà.

13. Tot Barcelona és Barcelona o com la nostra mirada urbanística ajuda a construir complicitats i cohesió

Cap a on va Barcelona? Com serà la ciutat d'aquí a 10/20 anys? On som avui i cap a on caminem? Tenim la visió metropolitana necessària per entendre-ho? Les limitacions de les fronteres administratives encotillen les nostres possibilitats?

Són preguntes gens innocents. És cert que Barcelona té projectes importants en marxa que afecten el seu desenvolupament a mitjà i llarg termini, però alguns d'ells estan atu-rats o avancen molt lentament per culpa de la burocràcia administrativa que ho alenteix tot. A més, en la situació actual no hi ha mirada metropolitana i es fa evident la miopia política d'uns alcaldes gestors i administradors pendants d'uns arbres que no els deixen veure el bosc.

Què ens proposem? Aixecar la vista i mirar més enllà. I més enllà vol dir centrar-se en l'acció, en la decisió. Si en el turisme parlàvem de les 3 R, en l'urbanisme hem de parlar de la triple A: Actuar, Adequar i Adaptar.

La construcció de la ciutat necessita de noves eines, unes regles de joc ajustades i adaptades als nous temps, als nous reptes i a les noves demandes de la ciutadania.

Necessitem +ciutat, i això vol dir posar a treballar el territori perquè hi passin coses. Construir-lo pensant en espais on s'ha de produir la vida ciutadana: el contrast, la relació, l'activitat, la cultura, l'educació. Convertir la ciutat en un lloc on no hi ha una sola àgora sinó moltes, perquè passen coses. Perquè hi passin hem de fer-ho possible. Fer més ciutat vol dir crear intensitat allà on manca per facilitar projectes de feina i creació de llocs de treball, per habilitar nou habitatge i millorar l'existent, per renovar els espais públics introduint nous estàndards de qualitat ambiental.

Què vol dir actuar?

Hem d'actuar sobre els espais d'oportunitat de la ciutat. Alguns d'ells ja s'han treballat durant més d'un mandat i hem de passar del paper a l'acció. L'acció urbanística té sentit quan és una acció de transformació i de canvi per millorar les condicions de vida, sinó només és paper i només és una il·lusió.

Tenim la voluntat política de liderar i concertar aquesta acció dins els límits de la ciutat, però també i principalment per enfortir les relacions a llevant i a ponent, per posar a disposició de la ciutadania els espais de trobada que ara són espais de frontera.

A llevant, a banda i banda del Besòs, amb un compromís ferm de full de ruta, calendari i inversions per fer més ciutat.

A ponent establint aliances en territoris com la Marina amb l'Hospitalet.

Però no tota la ciutat és igual. Tenim espais pensats i construïts, espais construïts sense pensar, on la renovació urbana és clau, i espais pensats sense construir, espais d'oportunitat on cal posar el focus.

Tenim els espais, ens cal la mirada; ens cal aquesta mirada de cosidora. Tenim el projecte i, sobretot, la voluntat política d'executar-lo. Es tracta, doncs, d'acordar políticament el full d'inversions en el marc de programes metropolitans i de l'Ajuntament de Barcelona.

La ciutat per fer. La metròpolis per teixir. La frontera com a lloc de trobada.

Els espais d'oportunitat: Endreçar, triar, concertar, liderar i fer. Tenim més de 500 hectàrees per dotar de contingut i de sentit. Fer-ho d'acord amb un projecte global de ciutat. Cada peça ha estat moltes vegades pensada i repensada i tornada a pensar. Però si la idea no es fa realitat l'oportunitat s'esvaeix. Fem real l'oportunitat i en generarem de noves.

- Vessant de Collserola i Rondes: Les Rondes com a elements no de separació sinó de costura dels diferents barris que travessa i separa, i com a capa porosa que permeti l'entrada i connexió de la ciutat amb Collserola i el mar.
- Litoral barceloní: 17 km de litoral i un 62% d'ús restringit recuperable. Un nou pla per a la zona preveient el final de concessions. Per al mar i el litoral és un moment d'oportunitats i hi ha moltes iniciatives sobre la taula, molts agents i operadors.

- Parc Fluvial del Besòs: 32 hectàrees.
- Montjuïc i Morrot: 366 hectàrees. El Morrot com a exemple d'un projecte ara aturat amb la intenció de donar-li sentit metropolità que ens permeti cosir longitudinalment el centre de la ciutat amb les Marines, la Zona Franca i el Prat i no només com a millora de la infraestructura viària.
- Espai Barça: 30 hectàrees.

14. Els espais de trobada metropolitans

On abans parlàvem de frontera, barrera i límit ara volem parlar de transformació en espais de trobada que permetin articular humanament la metròpolis. Part de la feina s'ha fet, cal intensificar-la allà on encara queda pendent.

Serà en les fronteres entre els barris de la ciutat i del municipi i el contacte amb els municipis veïns on Barcelona trobarà la seva màxima capacitat transformadora. És en aquests espais on podem cosir la ciutat. També on es poden crear oportunitats per les necessitats que té avui la metròpolis, ja sigui en temes d'habitatge, espai verd o de creació de nous pols econòmics o culturals.

Això vol dir trencar el mur de la frontera administrativa; cercar una major connexió i porositat; repensar els espais erms de transició entre els municipis veïns, la muntanya, les ribes dels rius, la barrera de les rondes. Es tracta de transformar les barreres en mecanismes d'enllaç entre barris ara separats. I cal fer-ho en coordinació i en col·laboració amb els municipis veïns, establint unes relacions de confiança i dependència mútua.

Un espai guanyat per a les persones. Una anella vital on el lleure, la natura, l'esport, el coneixement, la salut, la indústria verda, el transport públic, la dinamització econòmica i la cultura ens ajuden a ser conscients de la nostra condició de ciutadans metropolitans.

Dos exemples són la banda llevant i la banda ponent.

- A llevant, el riu Besòs formalitzava aquesta barrera com a espai de trobada. Hem d'intensificar el desplegament de moltes iniciatives i encetar-ne de noves per millorar les condicions de vida i equiparar-les a la resta de la ciutat i de la metròpolis. Ha estat el calaix de sastre i l'àmbit territorial on s'han acumulat les majors desigualtats i on la crisi va ser més dura i tanmateix l'espai amb la menor concentració d'inversió metropolitana.

Cal revertir aquest greuge històric amb més inversió, més ambició, més actuacions, més compromís polític, més qualitat (un espai de mostra de noves maneres de fer ciutat) i més visibilitat. I per això apostem pel Compromís Besòs.

Necessitem i volem fer +ciutat al Besòs per relacionar-nos millor amb Sant Adrià, amb Badalona i amb Santa Coloma. Més activitat, més urbanitat, més oportunitats, més vida, més Barcelona. Acordar políticament el full d'inversions en el marc de programes metropolitans i de l'Ajuntament de Barcelona i dotar de recursos al Consorci: humans, materials i econòmics.

- A Ponent, cadascú ha treballat sobre lògiques internes i el resultat és un "patchwork" on les peces no s'articulen entre elles. És hora de coordinar i cooperar per treure'n el millor de sumar i tenir una visió de conjunt compartida enfront de la suma de peces separades. Començar des del continu urbà entre els municipis de l'Hospitalet, Cornellà, Sant Just Desvern... i anar suturant els talls provocats sobretot per les grans infraestructures de mobilitat, com la B-23, que ens permetran avançar cap al Delta del Llobregat com l'altre gran espai de trobada metropolitana.

Volem +ciutat al Llobregat amb l'Hospitalet, amb Sant Just, amb Cornellà. Passar de la competència entre territoris a la cooperació i la coordinació per enfortir totes les iniciatives. Hem de deixar de jugar a la competència. La construcció de cultura metropolitana s'ha de fer sobre accions polítiques concretes en el territori. Desplegar amb força el pla de la Marina, introduir amb força i en aliances amb l'Hospitalet una aposta d'espais econòmics que complementin el programa d'habitatge, millorar els accessos i l'encaix de la Marina amb la resta del teixit urbà de la ciutat. En aquest sentit, proposarem a l'Ajuntament de l'Hospitalet fer un projecte conjunt que converteixi l'àrea de la Marina i Pedrosa en un espai de nova centralitat metropolitana d'innovació digital.

- Hem de posar especial cura en aquells projectes de llarga durada, en què les condicions no ens permeten liderar-ne el calendari, però on podem actuar per alleugerir les molèsties que pateix la ciutadania. Cal imaginació, concertació veïnal, més informació i inversió (segurament més imaginació que inversió). La Sagrera és segurament l'espai de la ciutat on aquesta situació es fa més latent, però no és l'únic. Allà hem de liderar per avançar. Exercir tota la pressió perquè les obres, que ja han tingut un sobrecoast del 40%, tirin endavant. Sense això, no hi haurà ni més habitatges ni el parc de 40 hectàrees que tindran a 10 minuts més de 180.000 persones.

Què vol dir adequar?

Les eines amb què treballem l'urbanisme de la ciutat són del segle passat, estan caduques, ja no ens ajuden a respondre a nous reptes i per sobre de tot no estan pensades per treballar damunt del mapa de la ciutat consolidada.

La substitució del Pla General Metropolità per un Pla nou ja no pot esperar més. L'Autoritat Metropolitana ha començat a treballar i volem participar activament, ser actors compromesos en aquesta feina que comportarà molts acords, molta imaginació i molt compromís.

Necessitem aquesta eina de planificació per:

- Renovar l'edificació de la ciutat en estàndards de qualitat energètica.
- Protegir els nostres barris de convertir-se en franquícies o ciutats temàtiques.
- Reduir desigualtats.
- Cuidar i convertir el nostre patrimoni en un actiu viu de la ciutat.
- Fer dels espais públics espais de verd, de passeig, de persones.

Hem de posar en marxa un programa de divulgació, protecció, preservació i rehabilitació que posi en valor el patrimoni cultural material i immaterial de la ciutat: passejades per conèixer la nostra història cultural. La cultura com a element de vertebració, d'identitat, d'espai comú i d'espai compartit.

Què vol dir adaptar?

es maneres de fer, els processos i les organitzacions per poder respondre millor als requeriments i a les necessitats dels ciutadans. No és normal que entre el procés de planejament solar i la construcció final d'un edifici passin fins a set anys. Això allunya al sector privat de les complicitats que defensem per fer +ciutat.

- Fer més eficient i eficaç la relació entre l'Administració i tots els agents que actuen a la ciutat.
- Ampliar el ventall d'operadors urbans. Si la ciutat només la poden construir unes poques i grans operadores (constructores, inversors, etc.) serà molt difícil fer una ciutat més democràtica. Cal facilitar condicions per a operadors petits, amb propostes de negoci diferents (cooperatives i altres models).
- Esmerçar esforços i reforçar plantilles.

15. Una política global d'habitatge dirigida a les persones

Barcelona pateix una emergència habitacional de primera magnitud. La manca de sòl disponible, combinada amb uns ritmes administratius per fer planejament i construcció d'habitatge i combinada amb una pressió de la demanda tant turística com de residents estrangers, i un mercat immobiliari amb presència dels denominats fons voltors han causat enormes problemes com:

- Encariment de lloguers.
- Hipoteques que no s'han pogut pagar derivades de la crisi econòmica.
- Mobbing immobiliari per fer fora llogaters a qui se'ls puja el lloguer de manera indiscriminada sabent que la l'habitatge serà llogat immediatament a un preu més alt.
- Conversió d'habitatges i habitacions en productes turístics molt més rendibles.
- Compra d'edificis per part de fons voltors per convertir-los en habitatges de luxe o per a usos diferents de la residència habitual.

Fins ara, les solucions màgiques ofertes per l'Administració han passat per posar en primer terme la construcció d'habitatge. En aquest últim mandat Barcelona ha construït poc més de 700 habitatges nous. 700. Ho remarquem perquè aquesta quantitat, o els 5000 que s'han projectat i que s'hauran finalitzat en els propers quatre o vuit anys, demostren que aquesta política és tan necessària com insuficient.

Volem parlar de les necessitat de les persones més que centrar exclusivament la política d'habitatge en l'única opció de construir habitatge.

El fet és que, a data d'avui, 4 de cada 10 llars estan destinant més del 40% dels seus ingressos totals a pagar lloguer o hipoteca de l'habitatge quan històricament el límit recomanat era del 30%. Estem parlant de 268.000 llars a la ciutat de Barcelona. 700 vs 268.000. Està tot dit.

Per fer front a aquesta situació hem de posar en marxa un programa integral coordinat i dirigit que pugui mobilitzar amb fons municipals, metropolitans, catalans i europeus fins a 1000 M € per fer política d'habitatge destinada a l'objectiu que cap família hagi de dedicar més del 30% dels seus ingressos a pagar la seva llar a Barcelona i a la seva Àrea Metropolitana.

El primer de tot és usar la potència jurídica que tenim a l'abast. I dues d'aquestes eines

són l'ús del Codi civil català i la Llei d'habitatge de Catalunya.

- A través del Codi civil català podem decidir que els lloguers al nostre país tinguin una durada mínima de sis anys en comptes del tres actuals i un màxim de deu anys en el cas que qui gestioni l'habitatge sigui una empresa.
- La Llei d'habitatge de Catalunya ens facilita els instruments per definir què és i què no és un habitatge, la qual cosa donaria els mecanismes administratius per actuar amb més rapidesa en processos de rehabilitació i posada a punt d'habitatges sobre els quals avui l'Administració no pot actuar perquè no estan considerats com a tals.

A més dels mecanismes jurídics, l'Administració municipal pot començar a posar en marxa aquest programa integral que es basaria en aquestes accions: ajudar, finançar, avalar, pactar, comprar i construir.

Ajudar, finançar i avalar:

- Reordenar l'Administració municipal per centralitzar i gestionar tots els ajuts financers a l'habitatge.
- Impulsar un Banc públic metropolità que gestioni de forma integral els fons per a la construcció i lloguers d'habitatge amb criteris socials.
- Crear un fons hipotecari públic per finançar compra d'habitatges a rendes mitjanes i baixes, imposant criteris socials i amb garantia pública en les clàusules d'interès, durada i retorn.
- Habilitar un sistema que permeti accedir a crèdits tous, també en termini, per a la compra d'habitatge o la renegociació de la hipoteca.
- Incrementar ajudes al lloguer.

Pactar:

- Pactar amb els municipis de l'Àrea Metropolitana per fer una política estratègica conjunta per fer front a la demanda de ciutadans de l'àrea. Si ho féssim així, el sòl disponible permetria fer 120.000 habitatges en 20 anys.
- Fer aflorar a l'oferta pisos buits ja existents.
- Arribar a acords privats amb gent gran que viu sola per compartir pis i per

mobilitzar el seu pis cap al parc públic un cop el deixin.

- Incentivar els professionals liberals amb oficines i despatxos ubicats en finques a desplaçar els seus negocis a les plantes baixes per alliberar pisos que en realitat són habitatges.
- Establir ajudes importants a entitats sense ànim de lucre a la compra de sòl privat, de tal manera que després d'una quantitat determinada d'anys aquests habitatges esdevinguin de titularitat pública.
- Fórmula oficina per habitatge: en els districtes econòmics amb concentració d'empreses vingudes de fora, facilitar el permís per construir apartaments destinats als seus treballadors estrangers. Això trauria pressió sobre el mercat immobiliari a la resta de la ciutat.

Comprar:

Impulsar el dret de tanteig i retracte per adquirir habitatge, la qual cosa implica evitar, com ja ha passat, que fons voltors es quedin amb pisos de les subhastes dels bancs tòxics. Definirem uns criteris clars i les àrees preferents per fer efectiu el dret de tanteig i retracte aprovat per iniciativa d'ERC. D'aquesta manera podrem augmentar el parc públic allà on manqui més.

Construir:

- Requalificar determinades zones per construir més habitatge.
- L'habitatge té prioritat sobre la infraestructura. Aprofitament de zones d'oportunitat de grans infraestructures: Glòries, Sagrera, que actualment no construeixen habitatge malgrat tenir-ho previst a l'espera de la finalització del projecte de la infraestructura.
- Ecurçar terminis administratius per agilitzar la construcció i rehabilitació d'habitatges, prioritzant els que passin a formar part del parc social de la ciutat.
- Activar un pla de renovació dels habitatges amb criteris de sostenibilitat (el 70% dels edificis de la ciutat té més de 70 anys) en què els tècnics, recursos i mitjans de la ciutat es posin al servei del parc d'habitatges (de qualsevol tipus) per actuar-hi i reduir despesa energètica, millorar l'accessibilitat i l'habitabilitat.

En resum: una política d'habitatge dotada amb la visió de la necessitat real de les persones, a fi d'arribar al màxim de ciutadans que avui estan deixant més del 40% d'ingressos de la llar en el pagament del seu habitatge. Una situació insuportable i tòxica per als interessos de la ciutat, atès que tots aquests diners deixen d'invertir-se en altres activitats que ajudarien a generar més riquesa, +ciutat.

IV. Bon govern

16. Un alcalde que lidera

Si alguna cosa s'ha trobat a faltar aquests últims 15 anys a la ciutat de Barcelona ha estat la figura d'un alcalde que lideri, que impulsi, que tingui al cap un model de ciutat amb visió estratègica. Hem tingut equips de govern que s'han dedicat a gestionar i a administrar, a tancar forats o apagar fogueres sobrevingudes, les primeres espurnes de les quals no van apreciar.

Hem tingut alcaldes gestors o alcaldes que s'han preocupat en els últims temps d'atendre únicament i exclusivament la població més vulnerable, desatentent els grans projectes de ciutat que beneficien a tothom: els més vulnerables i una classe mitjana en procés de desaparició en aquesta economia mundial que fomenta la desigualtat.

Barcelona no es pot permetre més alcaldes gestors. Com tampoc es pot permetre alcaldes que depenguin de situacions polítiques determinades i que usin l'Ajuntament per a interessos partidistes. La nostra ciutat, capital, referenciada i lloada arreu del món com a model, demana lideratge, govern, mirada, decisió. Un alcalde polític, un alcalde-alcalde, amb capacitat per impulsar també canvis legals que no corresponen al govern municipal però capaç de crear les aliances i les complicitats que els facin possibles.

Un alcalde que tingui Missió, Visió i Valors i que, entre altres coses, posi damunt la taula qüestions com:

- Reconeixement de la institució metropolitana per dotar-la d'una governança efectiva estudiant la millor manera de tenir la representació adequada per a tots els municipis que la conformen. Mentre això no passi, haurem d'exigir la remodelació de la Llei de racionalització i sostenibilitat de les lleis locals per permetre la constitució d'entitats d'àmbit territorial inferior al municipi i entitats municipals descentralitzades per fomentar l'agrupació de serveis i la col·laboració intermunicipal.
- Reforma de la Llei electoral local per introduir una elecció directa dels representants municipals.
- Reforma del finançament local: Llei d'hisendes locals (2004).
- Modificació del Consell de Governos Locals perquè els seus informes negatius sobre legislació autonòmica tinguin negociació bilateral i, en últim cas, l'argumentació jurídica de refús de la Generalitat.

17. L'alcalde de les aliances

Quin és un dels valors més elogiats de Barcelona? La seva capacitat d'organització per dur endavant projectes somiats. Una capacitat que no és mèrit exclusiu d'aquells que l'han governada sinó de la denominada societat civil que de baix a dalt ha assolit objectius que semblaven impossibles.

Aquestes aliances entre sector públic i sector privat han estat realitzables perquè el govern municipal ha tingut visió estratègica a mitjà i llarg termini del conjunt de la ciutat. No exclusivament per sectors concrets sinó a partir d'una mirada del conjunt de la ciutat i analitzant com determinat àmbit social i econòmic podria aportar benestar i construcció de nous marcs.

Donant una mirada als últims anys, observem que el paper que li pertocava fer al govern s'ha perdut en el camins de la gestió pura i dura del dia a dia de la ciutat. Cal fer-la, naturalment, però oblidar que aquesta ciutat té persones que volen participar en la construcció del projecte futur és ignorar la potencia de Barcelona.

- Més enllà del que faci el propi Ajuntament, res de veritablement important no es farà sense la complicitat de la ciutadania i les seves iniciatives i empreses. Avui, toca passar del model publicoprivat tradicional a un nou model de complicitat: publicoprivat-social. Això suposa donar una nova embranzida a la participació, legitimant i assegurant la participació ciutadana en tots els seus àmbits: associacions, experts, tècnics, usuaris. Les experiències en aquest camp, en àmbits com la cultura o la sanitat, han esdevingut nous motors d'innovació.
- Per fomentar de manera tangible aquesta complicitat, crearem un nou instrument:
 - El Fons per a la Transició (FxT), amb participació pública, privada i ciutadana, dotat amb 1000 M€ i amb capacitat per impulsar i finançar projectes d'innovació i eficiència energètica, econòmica i social.
 - Avançar cap a la coresponsabilitat del sector privat en el finançament de projectes d'impacte social, tant pel que fa al mecenatge com a la inversió, i fomentar una política de retorn a l'Ajuntament, ja sigui amb ajuts reintegrables o amb sistemes de retorn financer dels projectes que promou.

Alhora, farem del principi de subsidiarietat un pilar bàsic d'actuació, prioritzant i regulant les iniciatives de la societat civil, i intervenint directament i públicament sempre que sigui més eficient i equitatiu.

18. La visió metropolitana

Als anys 60, a Barcelona hi vivia el 80% dels habitants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona; més del 50% dels de la província de Barcelona i el 40% dels de Catalunya.

Avui hi viu el 50% de la població de l'AMB, el 30% de la població de la província i el 20% de la població catalana. El creixement de Barcelona ha impulsat el de Catalunya.

Avui ja no tenim camp i ciutat, amb Barcelona al capdavant, sinó una xarxa de ciutats en què Barcelona és el node principal.

L'aliança entre Barcelona i cada una de les ciutats de Catalunya ha de ser tangible, amb efectes positius per ambdues bandes, identificant i posant en valor les complementarietats i les capacitats respectives.

L'Ajuntament ha de ser la palanca, la punta de llançament d'un model socioeconòmic de prosperitat compartida i sostenible, que ha de ser escalable i aplicable arreu de Catalunya.

Barcelona ha de tenir cura del territori equivalent al de la seva petjada ecològica. Això vol dir saber treballar en xarxa amb tots els municipis del país, amb la jerarquia pròpia de les xarxes: els servidors al servei dels nodes, aquests al servei dels subnodes i aquests al dels usuaris. Això és important en molts camps (infraestructures com el port, distribució de mercaderies, accés i producció de l'alimentació...), però té un rellevància especial davant el repte de transició energètica i mobilitat en què haurem d'actuar amb urgència.

Tot això és impossible sense una visió metropolitana de l'equip de govern municipal. Els dos últims alcaldes de la ciutat no l'han impulsat perquè no l'han tingut, ja que no els ha interessat. No tenir la visió metropolitana de l'àrea de la qual es forma part és un dèficit de primer ordre per a la ciutat.

19. Euroregió: l'alcalde que pensa en gran

A 40 megaregions del món es concentra la meitat de la població, s'hi produeixen dues terceres parts del producte interior brut mundial i s'hi genera fins a un 85% de tota la innovació del món.

Barcelona i Catalunya estan situades en el centre del que hom anomena "megaregió Barcelona-Lió" o "Eurosunbelt", el cinturó del sòl europeu, la quarta megaregió europea i l'onzena a nivell mundial, que s'estén des de Cartagena fins a Lió i que, el 2005, comptava amb 25 milions d'habitants i generava un PIB de 610 bilions de dòlars.

Es tracta d'un territori amb una gran capacitat d'atracció de talent i, en conseqüència, d'empreses pels seus costos competitiu i pel seu estil de vida mediterrani, cada cop més apreciat com a factor de localització econòmica i humana.

- Cal teixir complicitats i sinergies amb les conurbacions de Lió, Tolosa, Montpeller, Marsella, Palma i València, entre d'altres, a través de polítiques compartides de caire econòmic, social, cultural, mediambiental..., per bastir una sòlida xarxa de ciutats que actuï com a columna vertebral d'un ampli espai megaregional.

20. Barcelona: canvi dels referents globals

Barcelona ha d'ajudar a crear un futur sostenible. Participar del canvi que s'està produint en una part de la societat que ha deixat de defensar el mantra del creixement econòmic per defensar el benestar: benestar del planeta, de la ciutadania, benestar en les ciutats i els individus.

És en aquest sentit que aquesta iniciativa de bon govern s'inscriu en el marc de fer de Barcelona un centre de referència internacional per millorar el bon govern a través de la complicitat, l'aliança, la projecció i la solidaritat.

Si als anys 90 Barcelona va crear el Districte onzè per ajudar als refugiats de la guerra de Bòsnia i aquesta iniciativa es va perllongar en el temps per ajudar aquell país en la reconstrucció, creiem que hem de reformular aquella iniciativa redoblant la potència.

- Districte XII: BCN Centre d'operacions de relacions internacionals: un espai de coordinació d'organismes i institucions internacionals a Barcelona (Casa Àsia, Casa Amèrica, IEMED, CIDOB, xarxes de ciutats, xarxes del Mediterrani...) amb l'objectiu d'actuar :

- En emergències internacionals (refugiats, etc.).
 - En nous districtes 11 de conflicte internacional.
 - En representació política de Barcelona als organismes internacionals.
- Barcelona referent de la localització de les agendes globals: convertir la ciutat en laboratori disruptiu dels acords internacionals (Acord de París, acord d'immigració...). Assumim la responsabilitat d'implementar a la ciutat les propostes i acords internacionals sobre els reptes globals (Agenda 2030, Objectius de desenvolupament sostenible, Nova Agenda Urbana, etc.).

21. Per una nova política de contribució urbana

Barcelona ha funcionat els últims 15 anys amb pegats i ha anat ordenant la contribució urbana a cops. Mentre la ciutat s'ha anat modernitzant i s'ha anat adaptant a les noves economies, a l'increment del turisme de masses, l'Administració ha anat incorporant modificacions de les ordenances cada any mirant de donar resposta immediata a les noves necessitats i usos de la ciutat.

Mentre això ha passat no hi hagut política fiscal estratègica sinó que s'han anat incorporant a les ordenances fiscals mesures un cop detectades les necessitats.

Hem de posar-hi ordre. I per això, els nous elements de política contributiva de la ciutat els basarem en els àmbits següents:

- Habitatge
 - Pacte estratègic de ciutat sobre l'IBI. Representa el 25% sobre ingressos totals i el 60% sobre ingressos propis de l'Ajuntament. Un instrument per fer política de reordenació i justícia social.
 - Hem de poder combinar el tipus impositiu uniforme amb una política de subvencions que permeti incentivar les "bones pràctiques" en l'ús de l'habitatge i comerç.
 - Reclamar una modificació de la Llei de l'IBI per un ús no residencial (per exemple, un IBI específic per l'habitatge d'ús turístic)
 - IBI pisos buits: Aplicarem un recàrrec del 50% usant la Llei de la Generalitat que defineix què vol dir pis buit (dos anys sense ocupació).

- Cobrar tributs municipals als béns immobles de propietat religiosa amb usos lucratiu. Les deduccions s'han de produir mitjançant el criteri de lucre de l'activitat i no pel criteri de propietat. Ara s'acullen a les exempcions d'IBI per concordat i per forma societària (Fundació). La directiva europea declara il·legals ajudes per una qüestió de lliure competència.

- Turisme

- Increment de l'impost turístic a través d'un recàrrec en funció de la zona que repercutiria directament en els ingressos de l'Ajuntament.

- Exigir un increment de la partida d'IVA tenint en compte la recaptació procedent de la despesa que el turisme deixa a la ciutat de Barcelona.

- Noves taxes sobre les activitats turístiques que es desenvolupen a la ciutat: ocupació de l'espai públic, aparcament d'autocars, terrasses.

- Congestió/Toxicitat

- Impulsarem una nova fiscalitat verda que gravi la congestió a la ciutat i que ens permetrà finançar la transició energètica.

- Estudiar l'aplicació d'una taxa de toxicitat per l'ús de vehicles contaminants.

- Reformular l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica per garantir que especialment les empreses que es dediquen al lloguer, lísing o altres tipus d'arrendaments de vehicles tributin aquest impost en el municipi on duen a terme la seva activitat i així evitar pràctiques d'elusió fiscal.

- Estímul fiscal

- Pla global i estratègic de subvencions a les activitats que generin beneficis socials per a la ciutat i a les persones.

- Reordenació de les subvencions actuals disperses i en alguns casos que responen a necessitats que ja no figuren en les prioritats de la ciutat.

- **Transparència**
 - Rebut amb tota la informació detallada de l'impost pagat. Per a què serveix la teva contribució? Vincularem la contribució amb servei sempre que sigui possible.

22. Una Administració àgil i eficient

De l'Administració que atura i dificulta a l'Administració que facilita. Si alguna cosa hem de fer és reguanyar-nos la confiança de la ciutadania en la gestió. Invertir els termes significa que la ciutadania ha de veure en l'Administració municipal una estructura que facilita, que dinamitza, que ajuda i que posa tots els seus recursos humans i tècnics perquè els projectes i les necessitats de cada habitant de la ciutat es puguin dur a terme amb visió d'interès general. Això vol dir que:

- Treballarem des del primer dia per fer versemblant que l'Administració municipal és tan excel·lent, eficient i fiable com tots voldríem. Que genera confiança en el ciutadà i ret comptes amb la màxima transparència i facilitat d'accés a la informació pertinent.
- Potenciarem la compra pública innovadora i socialment responsable. Els grans contractes de serveis públics, precisament perquè es tracta de gestió privada de serveis bàsics per l'interès general, seran objecte de regulació clara i exigent i també de control rigorós i sistemàtic de la seva prestació i resultats.
- Abordarem una revisió en profunditat dels procediments i les ordenances vigents amb un objectiu molt clar: simplificació, agilitat i transparència. En especial per tot el que té relació amb les llicències d'edificació i activitat.
- Treballarem amb un criteri general d'invertir l'actual principi de desconfiança respecte a l'actuació de ciutadans, passant de la norma general d'autorització prèvia a la de verificació i inspecció posterior, acompanyades d'un règim sancionador molt més rigorós per als casos d'incompliment.
- Formularem una previsió de marc pressupostari per tot el mandat, incloent-hi en primer pla el programa d'inversions global amb la necessària distribució territorial i sectorial.
- Farem un Ajuntament totalment digital, transparent, accessible i innovador, on garantirem la sobirania pública de les dades generades.

- Promourem serveis públics digitals i innovadors. Defensarem la sobirania de dades, i apostarem per una administració digital, que permeti una fiscalització de la ciutadania i una millora del portal de transparència, fent un ús ètic de les dades i alhora oferint un major servei a les necessitats públiques socials.
- Tot aquest procés de digitalització ha de servir per ajudar i ha de ser complementari al reforç de l'atenció personalitzada que la ciutadania demana en les oficines presencials de l'Ajuntament, que han de tenir tots els elements per facilitar els projectes i complir les expectatives de servei que hom diposita en elles.

